R5S7U4

അധ്യായം 8

ബിസിനസ് ധനത്തിന്റെ സ്രോതസ്സുകൾ
[SOURCES OF BUSINESS FINANCE]

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

ഈ അധ്യായം പഠിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ പഠിതാവ് ;

- ബിസിനസ് ധനത്തിന്റെ അർത്ഥം, സ്വഭാവം, പ്രാധാന്യം എന്നിവയെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുന്നു.
- ബിസിനസ് ധനത്തിന്റെ വിവിധ സ്രോതസ്സുകൾ തരംതിരിക്കുന്നു.
- വിവിധ ബിസിനസ് ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് വിശദീകരിക്കുന്നു.
- അന്തർദേശീയ ധനമാർഗങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നു.
- അനുയോജ്യമായ ധനമാർഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള വിവിധ ഘടകങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. അനിൽ രണ്ട് വർഷക്കാലമായി ഒരു റസ്റ്റോറന്റ് നടത്തുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഉയർന്ന ഗുണനിലവാരം കൊണ്ട് ഈ സ്ഥാപനം വളരെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ പ്രശസ്തമായി തീർന്നു. റസ്റ്റോറന്റിന്റെ വിജയത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ട് വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ റസ്റ്റോറന്റ് ശൃംഖല തുടങ്ങാൻ അനിൽ ആലോചിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ധനം ഈ വിപുലീകരണ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് തികയുന്നില്ല. ഇതിന് പ്രതിവിധി എന്ന നിലയ്ക്ക്, മറ്റൊരു റസ്റ്റോറന്റ് ഉടമയുമായി പങ്കാളിത്ത കരാറിൽ ഏർപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കൂടി മൂലധനം കൊണ്ടുവരികയും ലാഭ-നഷ്ടങ്ങൾ പങ്കിടുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ബിസിനസ് വിപുലീകരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അനിലിന്റെ പിതാവ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ബാങ്കിൽ നിന്ന് വായ്പ എടുക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ആലോചിക്കുന്നു. എവിടെ നിന്ന് എങ്ങനെ ധനം സമാഹരിക്കുമെന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ധാരണയുമില്ല. അദ്ദേഹം, സുഹൃത്തായ രമേഷുമായി ഇക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ, ധനസമാഹരണത്തിന് ഓഹരികളും കടപ്പത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് രമേഷ് പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങൾ കമ്പനികൾക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ എന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഓരോ ധന സമാഹരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും അതിന്റേതായ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ഉള്ള വസ്തുത രമേഷ് അനിലിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ധനസമാഹരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്തിമമായി തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, ധനത്തിന്റെ ആവശ്യകത, കാലദൈർഘ്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഘടകങ്ങൾ കൂടി അടിസ്ഥാനമാക്കേണ്ടതാണെന്ന് അനിൽ മനസ്സിലാക്കി. വിവിധ ധന സമാഹരണ മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ ആഗ്രഹം തോന്നി.

8.1 ആമുഖം [Introduction]

ഒരു ബിസിനസ് ആരംഭിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ ധനം ഏതെല്ലാം ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്താമെന്ന് ഈ പാഠഭാഗത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ധനത്തിന്റെ ഇത്തരം ഉറവിടങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും അനുയോജ്യമായ ധന ഉറവിടങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളും ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു ബിസിനസിനാവശ്യമായ പണം ഏതെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഒരു ബിസിനസ് ആരംഭിക്കാൻ പോകുന്ന ഏതൊരാളും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഓരോ ധന ഉറവിടങ്ങളുടേയും നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

8.2 ബിസിനസ് ധനം-ആശയം, സ്വഭാവം, പ്രാധാന്യം [Meaning, Nature and Significance of Business Finance]

സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനാവശ്യമായ സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും വിതരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനമാണല്ലോ ബിസിനസ്. വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് ബിസിനസിന് പണം അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ധനത്തെ ബിസിനസിന്റെ 'ജീവരക്തം' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ബിസിനസിന്റെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സമ്പത്തിനെയാണ് ബിസിനസ് ധനം എന്ന് പറയുന്നത്.

ആവശ്യമായ ധനം യഥാസമയത്ത് ലഭ്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ബിസിനസിന് ശരിയായി പ്രവർ

ത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. ബിസിനസ്സിന്റെ ഉടമ സ്ഥൻ ബിസിനസിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന പ്രാരംഭ മൂലധനം മാത്രം ബിസിനസിന്റെ പ്രവർത്തന ങ്ങൾക്ക് പര്യാപ്തമാകണമെന്നില്ല. അതു കൊണ്ട് മറ്റേതെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ബിസി നസിനാവശ്യമായ ധനം സമ്പാദിക്കാമെന്ന് കൂടി അദ്ദേഹം ആരായേണ്ടതുണ്ട്. ബിസിന സിന് ആവശ്യമായ ധനം എത്രയാണെന്ന് വ്യക്തമായി വിലയിരുത്തേണ്ടതും വിവിധ ധനാഗമന മാർഗ്ഗങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതും ബിസിനസിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനാവശ്യമായ രണ്ട് പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ്.

ഒരു സംരംഭകൻ ബിസിനസ് ആരംഭിക്കുന്നതി നുള്ള തീരുമാനമെടുക്കുന്നതു മുതൽ ബിസി നസ് ധനത്തിനുള്ള ആവശ്യവും ആരംഭിക്കു ന്നു. ചില ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള ധനം ബിസി നസ് തുടങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ വേണ്ടി വരുന്നു. ഉദാ: യന്ത്രസാമഗ്രികൾ, ഫർണിച്ചർ എന്നിവ വാങ്ങുന്നതിനാവശ്യമായ ധനം. അതുപോലെ ബിസിനസിന്റെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്കും ധനം ആവശ്യമാണ്. ഉദാ: അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ വാങ്ങുന്നതിനും തൊഴിലാളികൾ ക്ക് വേതനം നൽകുന്നതിനും ബിസിനസിന്റെ വിപുലീകരണത്തിനും ധനം ആവശ്യമാണ്.

ബിസിനസിന്റെ സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങളെ താഴെ പറയും പ്രകാരം തരം തിരിക്കാം.

1. സ്ഥിര മൂലധന ആവശ്യങ്ങൾ (Fixed capital requirements):

ബിസിനസ് ആരംഭിക്കുമ്പോൾ സ്ഥലം, കെ ട്ടിടം, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ, ഫർണിച്ചർ മുതലാ യ സ്ഥിര ആസ്തികൾ വാങ്ങുന്നതിന് ധനം ആവശ്യമാണ്. ഇതിനെ സ്ഥിര മൂലധനാവശ്യ ങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. സ്ഥിര ആസ്തികളിൽ ദീർഘകാലത്തേക്ക് ധനം നിക്ഷേപിക്കപ്പെ ടുന്നു. ബിസിനസിന്റെ വലിപ്പം, സ്വഭാവം മു തലായവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവിധ ബി സിനസ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്ത അളവി ലുള്ള സ്ഥിര മൂലധനം ആവശ്യമായി വരുന്നു. ഒരു വ്യാപാര സ്ഥാപനത്തിന് ഉൽപാദന പ്ര ക്രിയയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബിസിനസിനേ ക്കാൾ കുറഞ്ഞ അളവിലുള്ള സ്ഥിര മൂലധന മായിരിക്കും ആവശ്യമായി വരുന്നത്. അതുപോ ലെ തന്നെ ഒരു വൻകിട വ്യാപാരസ്ഥാപനത്തി ന് ചെറുകിട സ്ഥാപനത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ അ ളവിലുള്ള സ്ഥിര മൂലധനം ആവശ്യമായി വരു ന്നു.

2. പ്രവർത്തന മൂലധന ആവശ്യങ്ങൾ (Working capital requirements):

സ്ഥിര ആസ്തികൾ ആർജ്ജിക്കുന്നതോടെ ഒരു ബിസിനസ് സംരംഭത്തിന്റെ ധന ആവശ്യ ങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഒരു ബിസിനസ് ചെറുകിട സ്ഥാപനമായാലും വൻകിട സ്ഥാപ നമായാലും ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ധനം ആവശ്യമാണ്. ഇത്തരം ധനത്തിനെ ഒരു ബിസിനസിന്റെ പ്രവർത്തന മൂലധനം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രവർ ത്തന മൂലധനം ഒരു ബിസിനസിന്റെ ഹ്രസ്വ കാല ആസ്തികൾ, അസംസ്കൃത വസ്തു ക്കൾ മുതലായവ വാങ്ങുന്നതിനും ശമ്പളം, കൂലി, വാടക, നികുതി മുതലായ പ്രവർത്തന ചെലവുകൾ കൊടുക്കുന്നതിനും ഉപയോഗി ക്കുന്നു. പല ഘടകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന ത്തിൽ, ഓരോ ബിസിനസിനും ആവശ്യമായ പ്രവർത്തന മൂലധനത്തിന്റെ തുക വ്യത്യസ്ത മായിരിക്കും. ഉദാഹരണത്തിന്, പതിവായി ഉൽപന്നങ്ങൾ കടമായി വിൽക്കുന്ന ഒരു ബിസി നസിന് റൊക്കം പണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ത്തിൽ മാത്രം ഇടപാടുകൾ നടത്തുന്ന ബിസി നസിനെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രവർത്തന മൂലധ നം ആവശ്യമായി വരുന്നു.

ബിസിനസിന്റെ വളർച്ചയുടേയും വിപുലീകരണത്തിന്റേയും ഘട്ടത്തിലും സ്ഥിര മൂലധനത്തിന്റേയും പ്രവർത്തന മൂലധനത്തിന്റേയും ആവശ്യം വർദ്ധിക്കുന്നു. ഉത്സവ കാലങ്ങളിലുണ്ടായേക്കാവുന്ന വർധിത ചോദനത്തിന് ഉതകുന്ന വിധം ഉയർന്ന അളവിൽ സ്റ്റോക്ക് സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ പ്രവർത്തന മൂലധനം ആവശ്യമാണ്.

8.3 ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ തരം തിരിക്കൽ [CLASSIFICATION OF SOURCES OF FUNDS]

ഏകാംഗ വ്യാപാരങ്ങൾക്കും പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ആവശ്യമായ ധനം, ബിസിനസിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ സ്വകാര്യ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നോ സുഹൃത്തുക്കളിൽ നിന്നോ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നുള്ള വായ്പകളിലൂടെയോ ആർജ്ജി

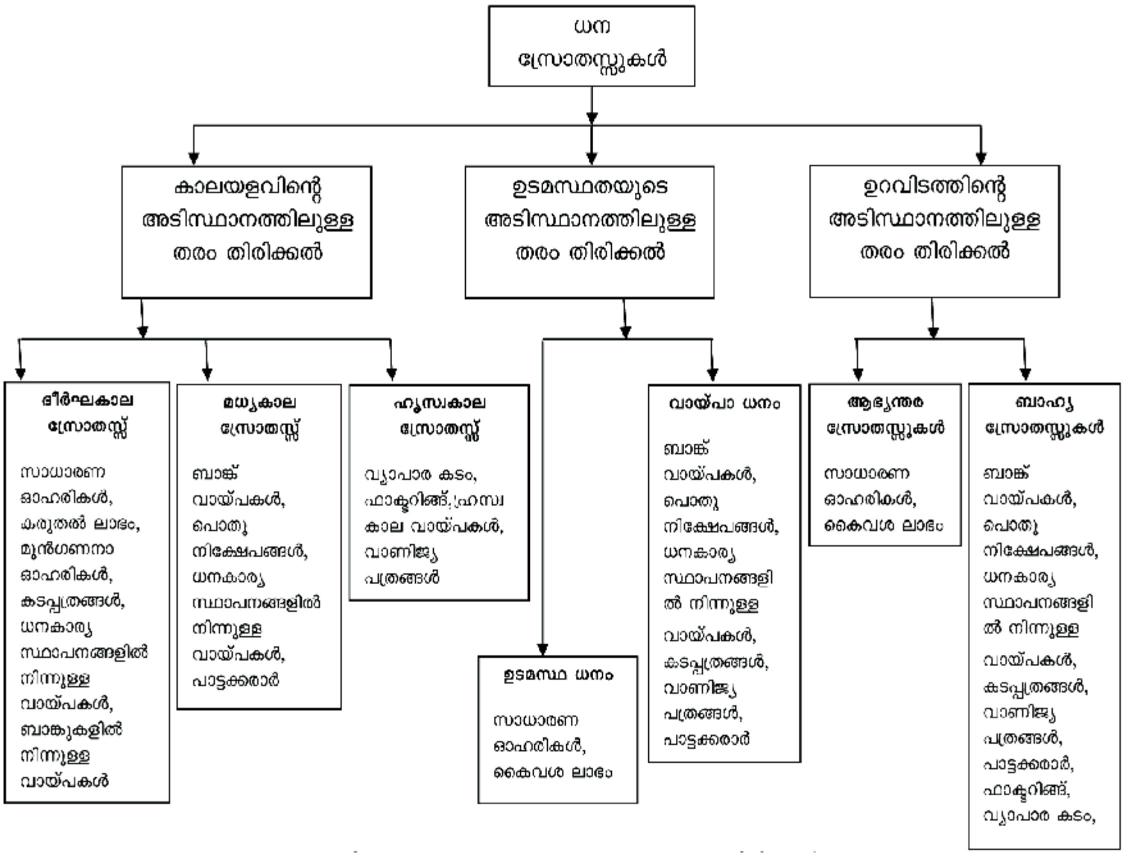

ചിത്രം 8.1 ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ തരംതിരിക്കൽ

ക്കാവുന്നതാണ്. കമ്പനി ഉടമസ്ഥതാ ബിസി നസ്സുകൾക്ക് മൂലധനം ശേഖരിക്കുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ വിവിധ ധന ഉറവിടങ്ങൾ ചിത്രം 8.1 ൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ സ്രോതസുകളെ കാലയളവ്, ഉടമസ്ഥത, ഉറവിടം എന്നീ വിവിധ ഘടകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തരം തിരിക്കാവുന്നതാണ്. ധനത്തിന്റെ വിവിധ സ്രോതസ്സുകളും അവയുടെ വിഭജനവും താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

8.3.1 കാലയളവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തരം തിരിക്കൽ [Period Basis]

കാലയളവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ധന സ്രോതസ്സുകളെ മൂന്നായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു; ദീർഘകാല സ്രോതസ്സുകൾ, മധ്യകാല സ്രോതസ്സുകൾ, ഹ്രസ്വകാല സ്രോതസ്സുകൾ.

അഞ്ച് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ കാലയളവിലേക്കുവേണ്ട സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ദീർഘകാല ധന സ്രോതസ്സുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഓഹരികൾ, കടപ്പത്രങ്ങൾ, ബാങ്കുകൾ പോലുള്ള ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ദീർഘകാല വായ്പകൾ എന്നിവ ദീർഘകാല ധന സ്രോതസ്സുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം ധനം, ദീർഘകാല ആസ്തികളായിട്ടുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികൾ, കെട്ടിടം, ഫർണിച്ചർ മുതലായവ വാങ്ങുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഒരു വർഷത്തിലധികവും എന്നാൽ അഞ്ച് വർഷത്തിൽ താഴെയുമുള്ള കാലയളവിലേക്കാവശ്യമായ ധനത്തിന് മധ്യകാല മൂലധന സ്രോതസ്സ് ഉപയോഗിക്കുന്നു. വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നും മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വായ്പകൾ, പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ, പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥയിലൂടെയുള്ള സാമ്പത്തിക മാർഗങ്ങൾ മുതലായവ ഇത്തരം സ്രോതസ്സുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഒരു വർഷത്തിൽ കവിയാത്ത കാലയളവിലേക്കാവശ്യമായ ധനമാണ് ഹ്രസ്വകാല ധനം. വ്യാപാര കടം, വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ, വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നുള്ള ഹ്രസ്വകാല വായ്പകൾ എന്നിവ ഹ്രസ്വകാല സ്രോതസ്സുകൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

8.3.2 ഉടമസ്ഥതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തരം തിരിക്കൽ [Ownership Basis]

ഉടമസ്ഥതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ധനസ്രോതസ്സുകളെ ഉടമസ്ഥതാധനമെന്നും (Owner's Fund) വായ്പാധനമെന്നും (Borrowed Fund) രണ്ടായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏകാംഗ വ്യാപാരിയോ, പങ്കാളികളോ, ഓഹരി ഉടമകളോ കൊണ്ടുവരുന്ന ധനത്തെ ഉടമസ്ഥതാധനം എന്ന് പറയുന്നു. ഉടമസ്ഥൻ പിൻവലിക്കാതെ ബിസിനസിൽ കരുതിവെച്ച ലാഭവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഉടമസ്ഥതാധനം ബിസിനസിൽ നിക്ഷേപമായി ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുന്നു. ബിസിനസിന്റെ പ്രവർത്തന കാലയളവിനുള്ളിൽ ഇത് തിരിച്ച് നൽകേണ്ടതില്ല. ഈ ധനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഉടമസ്ഥർക്ക് ബിസിനസിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണാധികാരം ലഭിക്കുന്നത്. സാധാരണ ഓഹരികൾ, കൈവശ കരുതൽ ലാഭം എന്നിവയാണ് ഉടമസ്ഥതാധനത്തിന്റെ രണ്ട് പ്രധാന സ്രോതസ്സുകൾ.

വായ്പകളിലൂടെയും കടം വാങ്ങലിലൂടെയും ബിസിനസ് സ്വരൂപിക്കുന്ന ധനമാണ് 'വായ്പാധനം'. വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നുമുള്ള വായ്പകൾ, ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വായ്പകൾ, കടപ്പത്രങ്ങൾ, പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ, വ്യാപാര കടങ്ങൾ എന്നിവയാണ് വായ്പാധനത്തിനുള്ള സ്രോതസ്സുകളിൽ

ഉൾപ്പെടുന്നത്. ഇത്തരം സ്രോതസ്സുകൾ നിശ്ചിത വ്യവസ്ഥകളോടെ നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് ധനം നൽകുകയും പ്രസ്തുത കാലാവധിക്ക് ശേഷം ഇവ തിരിച്ച് നൽകേണ്ടതുമാണ്. ഇത്തരം ധനം കടം വാങ്ങുന്നവർ, വായ്പകൾക്ക് നിശ്ചിത നിരക്കിലുള്ള പലിശ നൽകേണ്ടതാണ്. ബിസിനസിന് ലാഭം കുറവുള്ളപ്പോഴും നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിലും നിശ്ചിത നിരക്കിൽ പലിശ കൊടുക്കേണ്ടതിനാൽ ബിസിനസിന് ഇതൊരു ഭാരമായി ഭവിക്കുന്നു. സാധാരണയായി സ്ഥാവര ആസ്തികളുടെ ഈടിലാണ് വായ്പാധനം ലഭിക്കാറുള്ളത്.

8.3.3 ഉറവിടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തരം തിരിക്കൽ [Source of Generation Basis]

ഉറവിടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ധന സ്രോതസ്സുകളെ ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സുകളെന്നും ബാഹ്യ സ്രോതസ്സുകളെന്നും രണ്ടായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബിസിനസിനുള്ളിൽ നിന്നു തന്നെ ഉളവാകുന്ന ധനമാർഗ്ഗങ്ങളെ ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സുകളെന്നു വിളിക്കുന്നു. കൈവശ കരുതൽ ലാഭത്തിലൂടെയും നീക്കിയിരിപ്പ് ചരക്ക് വിറ്റൊഴിവാക്കുന്നതിലൂടെയും കടം നൽകിയ തുക തിരിച്ച് വാങ്ങുന്നത് ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയും ഒരു ബിസിനസിന് ആഭ്യന്തരമായി ധനം സ്വരൂപീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നു. ബിസിനസിന്റെ പരിമിതങ്ങളായ ധന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് മാത്രമാണ് ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഉൽപ്പന്ന വിതരണക്കാർ, വായ്പാദാതാക്കൾ, നിക്ഷേപകർ മുതലായ ബാഹ്യ കക്ഷികളിൽ നിന്നുമുള്ള ധന സമാഹരണ മാർഗ്ഗമാണ് ബാഹ്യ സ്രോതസ്സുകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ബിസിനസിന് വലിയ അളവിലുള്ള പണം ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ സാധാരണയായി ബാഹ്യ സ്രോതസ്സുകളെ ആശ്രയിക്കുന്നു. ആന്തരിക സ്രോതസ്സുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ബാഹ്യ സ്രോതസ്സുകളിലൂടെയുള്ള ധന സമാഹരണം ചിലവേറിയതാകാം. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ബാഹ്യസ്രോതസ്സുകളിലൂടെ ധനം സമാഹരിക്കുന്നതിന് ബിസിനസിന്റെ ആസ്തികൾ പണയപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നേക്കാം. കടപ്പത്രമിറക്കൽ, വാണിജ്യബാങ്കുകളിൽ നിന്നും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വായ്പകൾ, പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കൽ മുതലായവ ബാഹ്യ സ്രോതസ്സുകൾക്കുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

8.4 ധനത്തിന്റെ സ്രോതസ്സുകൾ [Sources of Finance]

ഒരു ബിസിനസിന് വിവിധ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് ധനം ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിയും. ഓരോ സ്രോതസ്സുകൾക്കും തനത് സവിശേഷതകൾ ഉള്ളതിനാൽ അവ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും ധനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സ്രോതസ് ഏതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയേണ്ടതുമാണ്. ബിസിനസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ, നഷ്ടസാദ്ധ്യതകൾ മുതലായവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉചിതമായ സ്രോതസ് തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ബിസിനസിന്റെ സ്ഥിര മൂലധന ആവശ്യത്തിന്, ദീർഘകാല അടിസ്ഥാനത്തിൽ ധനം ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ പ്രസ്തുത ധനം ഉടമസ്ഥത ധനത്തിലൂടെയോ വായ്പാധനത്തിലൂടെയോ ആർജ്ജിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ, ഒരു ബിസിനസിന്റെ ദൈനംദിന ആവശ്യത്തിനുള്ള ധനം ഹ്രസ്വകാല ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് സമാഹരിക്കാവുന്നതാണ്. വിവിധ ധന സ്രോതസ്സുകളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

8.4.1 കരുതൽ ലാഭം [Retained Earnings]

സാധാരണയായി കമ്പനികൾ അതിന്റെ മുഴുവൻ ലാഭവും ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് ലാഭവിഹിതമായി വിതരണം ചെയ്യാറില്ല. കമ്പനിയുടെ അറ്റാദായത്തിന്റെ (Net profit) ഒരു ഭാഗം കമ്പനിയിൽ തന്നെ കരുതിവയ്ക്കുകയും ഭാവി ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ 'കരുതൽ ലാഭം'എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇത് 'ആഭ്യന്തര മുതൽ മുടക്ക്' എന്നും 'ലാഭം ബിസിനസിൽ ഇറക്കൽ' എന്നും 'സ്വധനം ഉപയോഗിക്കൽ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു ബിസിനസിന്റെ കരുതൽ ലാഭത്തിന് ലഭ്യമാകുന്ന തുക, അറ്റാദായം, ലാഭവിഹിത നയം, സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രായം എന്നിങ്ങനെ വിവിധ ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

ധന സമാഹരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ കരുതൽ ലാഭത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ചുവടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

1. കരുതൽ ലാഭം ബിസിനസിന് ധന സമാഹരണത്തിനുള്ള സ്ഥിര സ്രോതസ്സാണ്.
2. കരുതൽ ലാഭത്തിന് പലിശ, ലാഭവിഹിതം, വിതരണ ചിലവുകൾ തുടങ്ങിയ സ്പഷ്ട ചിലവുകൾ (Explicit cost) ഒന്നുമില്ല.
3. ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സായതിനാൽ ധനവിനിയോഗത്തിൽ ഉയർന്ന പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യവും അയവും ഉണ്ടായിരിക്കും.
4. അപ്രതീക്ഷിത നഷ്ടങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള ശേഷി ബിസിനസിന് ലഭിക്കുന്നു.
5. കമ്പനിയുടെ സാധാരണ ഓഹരികളുടെ വിപണി മൂല്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

ധന സമാഹരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ കരുതൽ ലാഭത്തിന്റെ ദോഷങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

1. അമിതമായി കരുതൽലാഭം സ്വരൂപിക്കുന്നത് ഓഹരി ഉടമകളുടെ ലാഭവിഹിതം കുറയ്ക്കുകയും അവരിൽ അതൃപ്തി ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
2. ബിസിനസിൽ ലാഭ വ്യതിയാനമുണ്ടാകുന്നതിനാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു നിശ്ചിത തുക കരുതൽലാഭമായി മാറ്റിവെയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല.
3. കരുതൽലാഭത്തിൻമേലുള്ള സന്ദർഭവ്യയം (Opportunity cost) പല സ്ഥാപനങ്ങളും പരിഗണിക്കാറില്ല. ആയതിനാൽ ധനത്തിന്റെ ഉപയോഗം കാര്യക്ഷമമാകണമെന്നില്ല.

8.4.2 വ്യാപാര കടം [Trade Credit]

ഒരു വ്യാപാരി മറ്റൊരു വ്യാപാരിയെ സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും കടമായി വാങ്ങാൻ അനുവദിക്കുന്ന സൗകര്യത്തെ വ്യാപാര കടം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഉടനടി പണം നൽകാതെ തന്നെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള സൗകര്യം വ്യാപാര കടം ഒരുക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ സാധനങ്ങൾ കടമായി വാങ്ങുന്ന വ്യക്തികളുടെ കണക്കുബുക്കിൽ കടം 'സൺട്രി ക്രെഡിറ്റേഴ്സ്' (Sundry Creditors) എന്നോ 'അക്കൗണ്ട് പേയബിൾ' (Account payable) എന്നോ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വ്യാപാര കടങ്ങൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ ഹ്രസ്വകാല ധന ഉറവിട മാർഗ്ഗമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഉയർന്ന സൽപ്പേരും സാമ്പത്തിക നിലയുമുള്ള ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് മാത്രമേ വ്യാപാര കടം അനുവദിക്കാറുള്ളൂ. കടം അനുവദിക്കുന്നതിന്റെ പരിധിയും കാലയളവും ഒരു ബിസിനസിന്റെ കീർത്തി, സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി, ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന അളവ്, മുൻകാലങ്ങളിലെ കടം തിരിച്ചടവിന്റെ രീതി, വിപണിയിലെ കിടമത്സരങ്ങൾ എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യാപാര കടത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഓരോ വ്യവസായത്തിനും ഓരോ വ്യക്തിക്കും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

വ്യാപാര കടത്തിന്റെ പ്രധാന ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. സൗകര്യപ്രദവും നിരന്തരം ധനം ലഭ്യമാക്കുന്നതുമായ സ്രോതസ്സാണിത്.
2. ഉപഭോക്താവിന്റെ കടമെടുക്കൽ ശേഷി വിതരണക്കാരന് ബോധ്യമുള്ളതാണെങ്കിൽ വ്യാപാര കടം ലഭിക്കുന്നതിന് എളുപ്പമാണ്.
3. വ്യാപാര കടം ഒരു ബിസിനസിന്റെ വിൽപ്പന വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.
4. ഒരു ബിസിനസിന് സമീപ ഭാവിയിൽ വിപണനവ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട സാഹചര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ചരക്ക് നീക്കിയിരിപ്പിനായി വ്യാപാര കടം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.
5. വ്യാപാര കടത്തിന് സ്ഥാവര ആസ്തികൾ പണയപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

ഒരു ധന സമാഹരണ മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ വ്യാപാര കടത്തിന് ചില ദോഷങ്ങളുണ്ട്. അവ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

1. വ്യാപാര കടത്തിന്റെ ലഭ്യത എളുപ്പവും അയവുള്ളതുമായതിനാൽ ബിസിനസിൽ വർദ്ധിത വ്യാപാരം ഉണ്ടാക്കുകയും അതുവഴി നഷ്ട സാധ്യത വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
2. വ്യാപാര കടത്തിലൂടെ വളരെ പരിമിതമായ ധനം മാത്രമേ ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.
3. മറ്റ് ധനസ്രോതസ്സുകളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ചിലവേറിയ മാർഗ്ഗമാണിത്.

8.4.3 കടം പിരിച്ചെടുക്കൽ സേവനം - ഫാക്ടറിംഗ് [Factoring]

കടം പിരിച്ചെടുക്കൽ (ഫാക്ടറിംഗ്) ഒരു സാമ്പത്തിക സേവനമാണ്. ഈ പ്രക്രിയയിൽ, കടം പിരിച്ചെടുക്കുന്ന ആൾ (ഫാക്ടർ) താഴെ പറയുന്ന സേവനങ്ങൾ നൽകുന്നു.

(i) കൈമാറ്റ ബില്ലുകൾ ഡിസ്കൗണ്ട് ചെയ്യുകയും കക്ഷികളുടെ കടം പിരിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിലൂടെയുള്ള കടങ്ങളും കൈമാറ്റ ബില്ലുകളും ഫാക്ടർക്ക് ഒരു നിശ്ചിത ഇളവിൽ വിൽക്കുന്നു. പ്രസ്തുത കടങ്ങൾ പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്വവും ഫാക്ടറുടേതാകുകയും കിട്ടാക്കടത്തിലൂടെയുണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടത്തിനെതിരെ സംരക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫാക്ടറിംഗിന് രണ്ട് രീതികളുണ്ട്. 1. വസൂലധികാരമുള്ള ഫാക്ടറിംഗ് (Recourse factoring) 2. വസൂലധികാരമില്ലാത്ത ഫാക്ടറിംഗ് (Non-recourse factoring). വസൂലധികാരമുള്ള ഫാക്ടറിംഗിൽ കിട്ടാക്കടം മൂലമുള്ള നഷ്ടത്തിന് കക്ഷികൾക്ക് സംരക്ഷണം ലഭിക്കില്ല. എന്നാൽ വസൂലധികാരമില്ലാത്ത ഫാക്ടറിംഗിൽ കടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മുഴുവൻ നഷ്ടസാധ്യതയും ഫാക്ടർ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, കടം കിട്ടാക്കടം ആയാൽ പോലും പറ്റുവിലച്ചീട്ടിൽ (Invoice) സൂചിപ്പിച്ച മുഴുവൻ തുകയും ഫാക്ടർ കക്ഷികൾക്ക് നൽകേണ്ടതാണ്.

(ii) വിവിധ കക്ഷികളുടെ ഋണശേഷിയെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു. ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വലിയ തോതിലുള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ രേഖകൾ ഫാക്ടർ സൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള രേഖകൾ ഫാക്ടറിംഗ് സേവനം ഉപയോഗിക്കുന്ന കക്ഷികൾക്ക്, കടം തിരിച്ച് കൊടുക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്ന ഇടപാടുകാരെ ഒഴിവാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക-വിപണന മേഖലകളിൽ വിവിധ തരത്തിലുള്ള വിദഗ്ദ്ധ അഭിപ്രായങ്ങൾ തേടുന്നതിന് ഫാക്ടർമാരെ ആശ്രയിക്കാവുന്നതാണ്.

ഫാക്ടർ നൽകുന്ന സേവനങ്ങൾക്ക് ഫീസ് ഈ ടാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഫാക്ടറിംഗ് സേവനം തൊണ്ണൂറുകളുടെ ആരംഭത്തിലാണ് തുടങ്ങിയത്. എസ്. ബി. ഐ. ഫാക്ടേഴ്സ് ആന്റ് കൊമേഴ്സ്യൽ സർവ്വീസസ്, കാൻബാങ്ക് ഫാക്ടേഴ്സ്, ഫോർമോസ്റ്റ് ഫാക്ടേഴ്സ്, ഭാരതീയ സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക്, കാനറ ബാങ്ക്, പഞ്ചാബ് നാഷണൽ ബാങ്ക്, അലഹബാദ് ബാങ്ക് എന്നിവയാണ് പ്രധാനമായും ഫാക്ടറിംഗ് സേവനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ. ഇതിനു പുറമേ ധാരാളം ബാങ്കിതര സാമ്പത്തിക സ്ഥാപനങ്ങളും മറ്റ് ഏജൻസികളും ഫാക്ടറിംഗ് സേവനം നൽകുന്നു.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ ഫാക്ടറിംഗിന്റെ ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

1. ബാങ്ക് വായ്പകൾ പോലെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഫാക്ടറിംഗിലൂടെയുള്ള ധനസമാഹരണം ചിലവ് കുറഞ്ഞതാണ്.
2. ഫാക്ടറിംഗിലൂടെ കടം തിരിച്ചു കിട്ടുന്നത് ത്വരിത ഗതിയിലായതിനാൽ കക്ഷികൾക്ക് അവരുടെ ബാധ്യതകൾ കൃത്യസമയത്ത് കൊടുത്തു തീർക്കാൻ കഴിയുന്നു.
3. ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ തിരിച്ച് കിട്ടുന്നതിനുള്ള സുരക്ഷിത മാർഗ്ഗമാണ് ഫാക്ടറിംഗ്.
4. ഫാക്ടറിംഗിന് ബിസിനസിന്റെ സ്ഥാവര ആസ്തികൾ പണയപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല.
5. കടം തിരിച്ചു പിടിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഫാക്ടർ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനാൽ കക്ഷികൾക്ക് ബിസിനസിന്റെ മറ്റ് പ്രവർത്ത മേഖലകളിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്താൻ കഴിയുന്നു.

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ ഫാക്ടറിംഗിന്റെ ദോഷങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

1. കുറഞ്ഞ തുകയ്ക്കുള്ള പറ്റുവിലച്ചീട്ടുകളുടെ എണ്ണം കൂടുതലാകുമ്പോൾ ഈ മാർഗ്ഗം ചിലവേറിയതാണ്.
2. ഫാക്ടർ മുൻകൂറായി നൽകുന്ന ധനത്തിന്റെ പലിശ നിരക്ക് മറ്റ് സ്രോതസ്സുകളുടെ പലിശ നിരക്കിനേക്കാൾ കൂടുതലാണ്.
3. പണം നൽകുന്നതിനുള്ള ആളെ (Debtor) സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫാക്ടർ ഒരു മൂന്നാം കക്ഷി ആയതിനാൽ ഇടപാടുകളിൽ അതൃപ്തി ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

8.4.4 പാട്ടക്കരാർ [Lease Financing]

പാട്ടക്കരാർ എന്നത് രണ്ട് വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർ വ്യവസ്ഥയാണ്. ഈ കരാർ പ്രകാരം ഒരു ആസ്തിയുടെ ഉടമ ഒരു നിശ്ചിത കരാർ തുകയ്ക്ക് മറ്റൊരാൾക്ക് പ്രസ്തുത ആസ്തി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവകാശം നൽകുന്നു. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു ആസ്തി നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് ഒരു പ്രതിഫലം വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാൻ നൽകുന്നതിനെ പാട്ടക്കരാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ആസ്തിയുടെ ഉടമസ്ഥനെ 'പാട്ടത്തിന് കൊടുത്തയാൾ' അഥവാ 'ലെസ്സർ' (Lessor) എന്നും ആസ്തി നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളെ 'പാട്ടത്തിന് എടുത്തയാൾ അഥവാ 'ലെസ്സി' (Lessee) എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ആസ്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതിലേക്കായി ലെസ്സി, ലെസ്സർക്ക് ഒരു നിശ്ചിത തുക പ്രതിഫലമായി നൽകുന്നു. ഇതിനെ പാട്ടത്തുക (Lease rent) എന്ന് പറയുന്നു.

പാട്ടക്കരാറിന്റെ കാലാവധി അവസാനിക്കുമ്പോൾ ആസ്തി ലെസ്സർക്ക് തിരിച്ച് നൽകുന്നു. ബിസിനസിന്റെ ആധുനികവൽക്കരണത്തിനും വൈവിധ്യവൽക്കരണത്തിനും ആവശ്യമായ ധനം കണ്ടെത്താൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സ്രോതസ്സായി പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥ

യെ കണക്കാക്കുന്നു. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള പുരോഗതികൊണ്ട് വളരെ വേഗത്തിൽ കാലഹരണപ്പെട്ടു പോകുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ, ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കുള്ള ധനസ്രോതസ്സായി ഇതിനെ പരിഗണിക്കാം. എന്നാൽ പാട്ടക്കരാറിലൂടെ ആസ്തികൾ നേടുന്നതിനുള്ള ചെലവും ആസ്തികൾ സ്വന്തമായി വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ചെലവും താരതമ്യം ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥയുടെ ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. കുറഞ്ഞ നിക്ഷേപം കൊണ്ട് ആസ്തികൾ നേടുന്നതിന് ബിസിനസിനെ സഹായിക്കുന്നു.
2. ലളിതമായ പ്രമാണങ്ങളിലൂടെ ആസ്തികൾ നേടുന്നത് എളുപ്പമാക്കുന്നു.
3. നികുതി കണക്കാക്കാൻ പരിഗണിക്കുന്ന ലാഭത്തിൽ നിന്ന് പാട്ടത്തുക കുറവ് ചെയ്യുന്നതിനാൽ ബിസിനസിന്റെ നികുതി ഭാരം കുറയുന്നു.
4. നിലവിലുള്ള ഉടമകളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലും നിയന്ത്രണാധികാരത്തിലും ഒട്ടും കുറവ് വരാതെ തന്നെ ധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണിത്.
5. ഭാവിയിൽ ധനം കടം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ബിസിനസിന്റെ ശേഷിയെ പാട്ടക്കരാർ സ്വാധീനിക്കുന്നില്ല.
6. ആസ്തികൾ കാലഹരണപ്പെടുന്നതിലൂടെ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന നഷ്ടം ലെസ്സർ വഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ലെസ്സിയ്ക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ആസ്തികൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

പാട്ടക്കരാറിന്റെ ദോഷങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥയിൽ ആസ്തികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് ലെസ്സർ ചില വ്യവസ്ഥകൾ നിർദ്ദേശിക്കാറുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഉപയോഗിക്കുന്ന ആസ്തികളിൽ ലെസ്സി യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള ഭേദഗതികളും വരുത്താൻ പാടില്ല.
2. പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥകൾ കാലോചിതമായി പുതുക്കാത്ത പക്ഷം ബിസിനസിന്റെ സാധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടസ്സപ്പെട്ടേക്കാം.
3. പാട്ടക്കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ആസ്തികൾ പ്രവർത്തനരഹിതമാകുന്ന പക്ഷം പാട്ടക്കരാർ അവസാനിപ്പിച്ച് പുതിയ ആസ്തികൾ വാങ്ങുന്നതിന് ലെസ്സിക്ക് ഭാരിച്ച ചെലവ് ഉണ്ടായേക്കാം.
4. ലെസ്സി ഒരിക്കലും പാട്ടത്തിനെടുത്ത വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥനാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഉപയോഗശേഷമുള്ള ആസ്തിയുടെ ആക്രി വില (scrap value) ലഭിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് അർഹത ഇല്ല.

8.4.5 പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ [Public Deposits]

ഒരു ബിസിനസ് പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് സ്വീകരിക്കുന്ന നിക്ഷേപങ്ങളെ പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന പലിശയുടെ നിരക്ക് സാധാരണ ബാങ്ക് നിക്ഷേപത്തിന്റെ പലിശ നിരക്കിനേക്കാൾ അധികമായിരിക്കും. ഒരു നിശ്ചിത ഫോറം പൂരിപ്പിച്ച് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് താല്പര്യമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ബിസിനസിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

നിക്ഷേപത്തിന് പകരമായി ബിസിനസ്സ് നിക്ഷേപകന് കൈപ്പറ്റ് രസീത് (Deposit Receipt) നൽകുന്നു. പൊതുനിക്ഷേപം സാധാരണയായി ബിസിനസ്സിന്റെ മധ്യകാല ധന സ്രോതസ്സാ

ബോക്സ് . എ

ആസ്തികൾ പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കുന്നവർ :

1. **വിദഗ്ദ്ധ പാട്ടക്കരാർ കമ്പനികൾ** : ആസ്തികൾ പാട്ടത്തിന് നൽകുന്നതിന് ഊന്നൽ നൽകുന്ന നാനൂറിലധികം വൻകിട കമ്പനികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയെ പാട്ടക്കരാർ കമ്പനികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

2. **ബാങ്കുകളും അനുബന്ധ സ്ഥാപനങ്ങളും** : പാട്ടക്കരാറിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് ബാങ്കുകൾക്ക് റിസർവ് ബാങ്ക് 1994 ഫെബ്രുവരി മുതൽ അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുവരെ പാട്ടക്കരാറിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ അനുമതി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1994 ന് മുമ്പ് പാട്ടക്കരാറിനെ റിസർവ് ബാങ്ക് ഒരു ബാങ്കിംഗ് ഇതര പ്രവർത്തനമായിട്ടാണ് പരിഗണിച്ചിരുന്നത്.

3. **വിദഗ്ദ്ധ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ** : പരമ്പരാഗത രീതിയിലുള്ള ധന ഇടപാടുകളോടൊപ്പം പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥയിൽ ധനം ലഭ്യമാക്കുന്ന നിരവധി ബാങ്കിംഗ് ഇതര ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഐ.സി.ഐ.സി.ഐ ഇത്തരത്തിൽ മുൻ നിരയിലുള്ള ധനകാര്യ സ്ഥാപനമാണ്.

4. **ഉൽപാദക ലെസ്സർ** : വിപണിയിലെ കിടമത്സരത്തെ അതിജീവിക്കുന്നതിനും വിൽപ്പന വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉൽപ്പാദകർ അവരുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥയിൽ വിൽക്കാറുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് വാഹനങ്ങളും അതുപോലെയുള്ള ദീർഘകാല ഉപഭോക്തൃ ഉൽപ്പന്നങ്ങളും വിൽക്കുന്നവർ പാട്ടക്കരാർ കമ്പനികളുമായി സഖ്യം ചേരുകയും കൂട്ടു സംരംഭത്തിലൂടെ പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാട്ടക്കരാർ ധന സ്രോതസ്സായി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ:

1. **പൊതുമേഖലാ സംരംഭങ്ങൾ** : ധാരാളം കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആസ്തികൾ ആർജ്ജിക്കുന്നതിനായി പാട്ടക്കരാർ രീതി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്.

2. **മിഡ് – മാർക്കറ്റ് കമ്പനികൾ** : ന്യായമായ വിധത്തിൽ വായ്പാ ശേഷിയുള്ളതും എന്നാൽ അധികം പ്രശസ്തമല്ലാത്തതുമായ സ്ഥാപനങ്ങളെയാണ് മിഡ്-മാർക്കറ്റ് കമ്പനികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നോ അതുപോലെയുള്ള ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നോ വായ്പ എടുക്കുന്നതിനു പകരമായി പാട്ടക്കരാർ സമ്പ്രദായത്തിലൂടെയുള്ള ധന സ്രോതസ്സുകളെയാണ് കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കുന്നത്.

3. **ഉപഭോക്താക്കൾ** : ധനസഹായം നൽകുന്നതിലെ കേർപ്പറേറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന മോശം അനുഭവങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കളെ പാട്ടക്കരാർ പോലുള്ള ധന സ്രോതസ്സുകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് കാർ പാട്ടത്തിനെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണ സംഭവമാണ്.

4. **സർക്കാർ വകുപ്പുകളും അധികൃതരും** : ഈ അടുത്ത കാലത്ത് പാട്ടക്കരാർ സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് സർക്കാരും കടന്ന് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, വാർത്ത വിനിമയ വകുപ്പിനുവേണ്ടി ഏകദേശം 1,000 കോടി രൂപയ്ക്കുള്ള ധനസമാഹരണത്തിനായി കേന്ദ്ര സർക്കാർ പാട്ടക്കരാർ സമ്പ്രദായം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

യും ഹ്രസ്വകാല ധന സ്രോതസ്സായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ നിക്ഷേപകനും ബിസിനസിനും ഒരുപോലെ ഉപകാരപ്രദമാണ്. നിക്ഷേപകന് ബാങ്ക് നിക്ഷേപത്തേക്കാൾ ഉയർന്ന പലിശ ലഭിക്കുമ്പോൾ ബാങ്ക് വായ്പയുടെ പലിശ നിരക്കിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ പലിശ നിരക്കിൽ ബിസിനസിന് ധനം ലഭ്യമാകുന്നു. കമ്പനികൾ സാധാരണയായി മൂന്ന് വർഷം വരെയുള്ള കാലയളവിലേക്കാണ് പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ബിസിനസുകൾ പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

പൊതുനിക്ഷേപങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

1. ബാങ്ക് വായ്പകൾക്കുള്ളതുപോലുള്ള നിബന്ധനകളും നടപടിക്രമങ്ങളും പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾക്കില്ലാത്തതിനാൽ പൊതുനിക്ഷേപങ്ങളിലൂടെയുള്ള ധനസമാഹരണം വളരെ ലളിതമാണ്.
2. പൊതുനിക്ഷേപങ്ങളിലൂടെ ധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവ് സാധാരണയായി ബാങ്ക് വായ്പകളിലൂടെയുള്ള ധനസമാഹരണ ചെലവിനേക്കാൾ കുറവാണ്.
3. പൊതുനിക്ഷേപങ്ങളിലൂടെയുള്ള ധനസമാഹരണത്തിന് കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ പണയപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ട് കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ, ആവശ്യമെങ്കിൽ, മറ്റ് സ്രോതസ്സുകളിലൂടെയുള്ള ധനസമാഹരണത്തിനുള്ള പണയ വസ്തുക്കളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.
4. പൊതുനിക്ഷേപകർക്ക് വോട്ടവകാശമില്ലാത്തതിനാൽ ഓഹരി ഉടമകളുടെ നിയന്ത്രണാധികാരം കുറയുന്നില്ല.

ദോഷങ്ങൾ

പൊതുനിക്ഷേപങ്ങളുടെ പോരായ്മകൾ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

1. പുതിയതായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട, പ്രശസ്തി മൂല്യം കുറഞ്ഞ കമ്പനികൾക്ക് പൊതുനിക്ഷേപങ്ങളിലൂടെയുള്ള ധനസമാഹരണം അനുയോജ്യമല്ല.
2. കമ്പനികൾക്ക് ധനം ആവശ്യമായി വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിക്ഷേപകരിൽ നിന്ന് അനുകൂല പ്രതികരണം ലഭിക്കാത്ത പക്ഷം ഈ മാർഗ്ഗം അഭികാമ്യമല്ല.
3. വലിയ തുക ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ പൊതുനിക്ഷേപ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

8.4.6 വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ [Commercial Papers] (CP)]

വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ ധന സ്രോതസ്സായി ഇന്ത്യയിൽ ഉപയോഗിച്ച് തുടങ്ങിയത് തൊണ്ണൂറുകളുടെ ആരംഭത്തിലാണ്. 90 മുതൽ 364 ദിവസം വരെയുള്ള കാലയളവിലേക്ക് ആവശ്യമായ ഹ്രസ്വകാല ധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബിസിനസ് പുറത്തിറക്കുന്ന ഈടില്ലാത്ത വാഗ്ദത്ത പത്രങ്ങളാണ് വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ. ഇത്തരം പത്രങ്ങൾ ഒരു ബിസിനസ്സ് മറ്റ് ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾക്കോ ബാങ്കുകൾക്കോ നൽകുന്നു. വളരെ കൂടിയ അളവിലുള്ള ധനം വാണിജ്യ പത്രങ്ങളിലൂടെ സമാഹരിക്കാൻ കഴിയും. ഈട് നൽകൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത ധന സമാഹരണ മാർഗ്ഗമെന്നനിലയിൽ നല്ല ഋണമൂല്യമുള്ള ബിസിനസുകൾക്ക് വാണിജ്യപത്രം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയും. വാണിജ്യ പത്രങ്ങളുടെ ഇടപാടുകൾ ഭാരതീയ റിസർവ് ബാങ്കാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത്.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

വാണിജ്യപത്രങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. ഈട് നൽകൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത, കടുത്ത നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളുമില്ലാത്ത ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗമാണ് വണിജ്യ പത്രങ്ങൾ.
2. വളരെ സ്വതന്ത്രമായി കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്ന പ്രമാണമായതിനാൽ വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾക്ക് ദ്രവത്വം (Liquidity) വളരെ കൂടുതലാണ്. അതായത് അവ പെട്ടെന്ന് പണമാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയും.
3. വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ മറ്റ് സ്രോതസ്സുകളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ധനം ലഭ്യമാക്കാൻ കഴിയുന്ന ധന സ്രോതസ്സാണ്. വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ചെലവ് ബാങ്ക് വായ്പകളിലൂടെ ധനം

സമാഹരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ചെലവുകളേക്കാൾ കുറവാണ്.

4. നിരന്തരം ധനം ലഭ്യമാക്കാൻ കഴിയുന്ന ധനസ്രോതസ്സാണ് വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു ബിസിനസിന് ധനം ആവശ്യമുള്ള കാലയളവുകൾക്കനുസൃതമായ കാലാവധിയുള്ള വാണിജ്യപത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ, ഒരു വാണിജ്യപത്രത്തിനു പകരമായി മറ്റൊരു വാണിജ്യ പത്രമിറക്കികൊണ്ട് ആദ്യത്തെ പത്രത്തിന്റെ ഇടപാടുകൾ തീർക്കാവുന്നതാണ്.

5. കമ്പനികളിൽ അധികം വരുന്ന ധനം വാണിജ്യ പത്രങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിലൂടെ നല്ല വരുമാനം നേടാൻ കഴിയുന്നു.

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

1. സാമ്പത്തികമായി നല്ല ഭദ്രതയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ വാണിജ്യ പത്രങ്ങളിലൂടെ ധനസമാഹരണം നടത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. പുതിയതും സാമ്പത്തിക ഭദ്രത കുറഞ്ഞതുമായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ധനം ആർജ്ജിക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

2. വാണിജ്യ പത്രം വാങ്ങുന്നവരുടെ കൈവശം ഒരു നിശ്ചിത സമയത്ത് ലഭ്യമായ അധിക ധനത്തിനനുസരിച്ച് മാത്രമേ വാണിജ്യപത്രത്തിലൂടെ പണം സമാഹരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

3. വാണിജ്യ പത്രം വ്യക്തിപരമായ പരിഗണന വളരെ കുറഞ്ഞ ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗമാണ്. അതുകൊണ്ട്, കാലാവധിയായ വാണിജ്യപത്രങ്ങൾ തിരിച്ച് നൽകേണ്ട സാഹചര്യത്തിൽ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിക്കുന്ന ബിസിനസിന് വാണിജ്യ പത്രത്തിന്റെ കാലാവധി ദീർഘിപ്പിച്ച് കിട്ടുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയില്ല.

8.4.7 ഓഹരികളിറക്കൽ [Issue of Shares]

ഓഹരികൾ ഇറക്കിക്കൊണ്ട് സമാഹരിക്കുന്ന മൂലധനത്തെ ഓഹരി മൂലധനം എന്ന് പറയുന്നു. ഒരു കമ്പനിയുടെ മൂലധനം ചെറിയ ഘടകങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഓരോ ഘടകത്തെയും ഓഹരി (Share) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഓരോ ഓഹരിക്കും നിശ്ചിക തുക മുഖവില ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉദാഹരണത്തിന്, 10,00,000 രൂപ ഓഹരി മൂലധനമുള്ള ഒരു കമ്പനിക്ക് 10 രൂപ മുഖവിലയുള്ള 1,00,000 ഓഹരികൾ പുറത്തിറക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. കമ്പനിയുടെ ഓഹരികൾ കൈവശം വെക്കുന്നയാളെ ഓഹരി ഉടമകൾ (Shareholders) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. സാധാരണയായി കമ്പനികൾക്ക് സാധാരണ ഓഹരികൾ, മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ എന്നീ രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ഓഹരികൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയും. സാധാരണ ഓഹരികൾ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആർജ്ജിക്കുന്ന മൂലധനത്തെ സാധാരണ ഓഹരി മൂലധനമെന്നും മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആർജ്ജിക്കുന്ന മൂലധനത്തെ മുൻഗണനാ ഓഹരി മൂലധനമെന്നും വിളിക്കുന്നു.

a. സാധാരണ ഓഹരികൾ (Equity Shares)

ദീർഘ കാലത്തേക്ക് മൂലധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സ്രോതസ്സാണ് സാധാരണ ഓഹരികൾ. സാധാരണ ഓഹരികൾ ബിസിനസിന്റെ ഉടമസ്ഥതാ ഓഹരികൾ ആയതിനാൽ ഇവ ഉപയോഗിച്ച് സ്വരൂപിച്ച മൂലധനത്തെ ഉടമസ്ഥതാ മൂലധനമെന്ന് വിളിക്കുന്നു. സാധാരണ ഓഹരി മൂലധനം ഒരു കമ്പനിയുടെ രൂപീകരണത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്കുള്ള ലാഭവിഹിതം ഓരോ വർഷത്തേയും ലാഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനാൽ അവർക്ക് സ്ഥിരമായ നിരക്കിലുള്ള ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുന്നില്ല. കമ്പനിയുടെ വരുമാനങ്ങളും ആസ്തികളും മുൻഗണനയുള്ള എല്ലാ കക്ഷി

കൾക്കും വീതം വെച്ചതിനുശേഷം ശിഷ്ടമായവ മാത്രമാണ് സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഓഹരി ഉടമകളെ 'ശിഷ്ട ഉടമസ്ഥർ' എന്നും വിളിക്കുന്നു. ബിസിനസിന്റെ ഉടമസ്ഥ അവകാശം ഇവർക്കായതിനാൽ നഷ്ടസാധ്യത ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതും പ്രതിഫലമായി ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇവരുടെ പരമാവധി ബാധ്യത ഇവർ ബിസിനസിൽ നിക്ഷേപിച്ച മൂലധനത്തിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വോട്ടവകാശമുള്ള ഓഹരി ഉടമകളായതുകൊണ്ട് ഇവർക്ക് കമ്പനിയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് അവകാശമുണ്ട്.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

സാധാരണ ഓഹരികളിലൂടെ മൂലധനം സമാഹരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

1. ഉയർന്ന നഷ്ടസാധ്യതയ്ക്ക് കൂടുതൽ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന നിക്ഷേപങ്ങളിൽ മുതൽമുടക്കാൻ താൽപര്യമുള്ളവർക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ മാർഗ്ഗമാണിത്.
2. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് ലാഭവിഹിതം നൽകേണ്ടത് നിർബന്ധമല്ലാത്തതിനാൽ കമ്പനികൾക്ക് ഇതൊരു നിരന്തര ഭാരമായി മാറുന്നില്ല.
3. കമ്പനി പിരിച്ചുവിടുമ്പോൾ മാത്രം ഇത്തരം മൂലധനം തിരിച്ച് നൽകിയാൽ മതി എന്നതിനാൽ സാധാരണ ഓഹരി മൂലധനം കമ്പനിയുടെ സ്ഥിര മൂലധനമായിരിക്കും. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളുടെ മൂലധനം ഏറ്റവും അവസാനം മാത്രം തിരിച്ച് നൽകുന്നതിനാൽ കമ്പനി പിരിച്ച് വിടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മറ്റ് നിക്ഷേപകർക്ക് ആശ്വാസമാണ്.
4. സാധാരണ ഓഹരി മൂലധനം കൂടുതൽ ഋണമൂല്യം നൽകുന്നതിനാൽ കമ്പനിയ്ക്ക് കടം നൽകുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസം നൽകുന്നു.
5. കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ പണയപ്പെടുത്താതെ തന്നെ ധനം സ്വരൂപിക്കാൻ കഴിയുന്ന മാർഗ്ഗമാണ് സാധാരണ ഓഹരികൾ. അതുകൊണ്ട്, കൂടുതൽ ധനം ആവശ്യമായി വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ഇത്തരം സ്വതന്ത്ര ആസ്തികൾ പണയപ്പെടുത്തി മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ധനം ആർജ്ജിക്കുവാൻ കഴിയും.
6. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളുടെ വോട്ടവകാശം ഉപയോഗിച്ച് ബിസിനസിന്റെ ഭരണാധികാരികളെ വോട്ടെടുപ്പിലൂടെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനാൽ, ബിസിനസിന്റെ ഭരണ നിയന്ത്രണം ജനാധിപത്യ രീതിയിലുള്ളതായിരിക്കും.

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

സാധാരണ ഓഹരികളിലൂടെ മൂലധനം സമാഹരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളുടെ ലാഭവിഹിതം സ്ഥിരമല്ലാത്തതിനാൽ നിക്ഷേപത്തിലൂടെ സ്ഥിരവരുമാനം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ഇതൊരു അനുയോജ്യമായ നിക്ഷേപ മാർഗ്ഗമല്ല.
2. സാധാരണ ഓഹരികളിലൂടെയുള്ള ധനസമാഹരണം മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ചിലവ് വളരെ കൂടുതലാണ്.
3. ഭാവിയിൽ മൂലധനാവശ്യങ്ങൾക്കായി വീണ്ടും സാധാരണ ഓഹരികൾ പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടി വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ പുതിയ ഓഹരി ഉടമകൾ ബിസിനസിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നതിനാൽ നിലവിലുള്ള സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളുടെ നിയന്ത്രണാധികാരം കുറയാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.
4. സാധാരണ ഓഹരികളിലൂടെ മൂലധനം സമാഹരിക്കുന്നതിന് ഒരുപാട് നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ കാലതാമസമുണ്ടാകാൻ ഇടയുണ്ട്.

b. മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ (Preference Shares)

മുൻഗണനാ ഓഹരികളിലൂടെ സമാഹരിക്കുന്ന മൂലധനത്തെ മുൻഗണനാ ഓഹരി മൂലധനം എന്ന് പറയുന്നു. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളെ അപേക്ഷിച്ച് മുൻഗണനാ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് രണ്ട് പ്രധാന തരത്തിലുള്ള മുൻഗണനകൾ ലഭിക്കുന്നു. 1. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്കുള്ള ലാഭവിഹിതം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ഒരു നിശ്ചിത നിരക്കിൽ ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം, 2. കമ്പനി പിരിച്ചുവിടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, കടം നൽകുന്നവരിൽ നിന്ന് (creditors) നിന്ന് കടം വാങ്ങിയ തുക തിരിച്ച് നൽകിയ ഉടനേ തന്നെ, മുൻഗണനാ ഓഹരി ഉടമകളുടെ മൂലധനം തിരിച്ച് നൽകുന്നു. (സാധാരണ ഓഹരികൾ തിരിച്ച് നൽകുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ഇത്തരം ഓഹരികളുടെ തുക തിരികെ നൽകുന്നു.) മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുന്നതിലും കമ്പനി പിരിച്ച് വിടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മൂലധനം തിരികെ ലഭിക്കുന്നതിലും സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളേക്കാൾ മുൻഗണനാ അവകാശമുള്ള ഓഹരികളാണ് മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ. നിശ്ചിത നിരക്കിൽ ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുന്നതിനാൽ മുൻഗണനാ ഓഹരികൾക്ക് കടപ്പത്രങ്ങളോട് സാദൃശ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ നികുതി നൽകിയതിന് ശേഷമുള്ള ലാഭത്തിൽ നിന്ന് കമ്പനി ഡയറക്ടേഴ്സിന്റെ വിവേചനാധികാരാടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ലാഭ വിഹിതം ലഭിക്കുന്നതിനാൽ ഇത്തരം ഓഹരികൾക്ക് സാധാരണ ഓഹരികളുമായും സാദൃശ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മുൻഗണനാ ഓഹരികൾക്ക് സാധാരണ ഓഹരികളുടേയും കടപ്പത്രങ്ങളൂടേയും ചില സവിശേഷതകളുണ്ട്. മുൻഗണനാ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് സാധാരണയായി കമ്പനിയുടെ ഭരണ കാര്യങ്ങളിൽ വോട്ടവകാശമുണ്ടായിരിക്കില്ല. കമ്പനികൾ വിവിധ തരത്തിലുള്ള മുൻഗണന ഓഹരികൾ ഇറക്കാറുണ്ട്.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

മുൻഗണനാ ഓഹരികളുടെ ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. മുൻഗണനാ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് നിശ്ചിത നിരക്കിലുള്ള സ്ഥിരവരുമാനം ലഭിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇത്തരം ഓഹരികൾ സുരക്ഷിതമായ നിക്ഷേപ മാർഗ്ഗവുമാണ്.
2. താരതമ്യേന നഷ്ടസാധ്യത കുറഞ്ഞതും സ്ഥിര വരുമാനമുള്ളതുമായ നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നവർക്ക് ഇത്തരം ഓഹരികൾ അനുയോജ്യമാണ്.
3. മുൻഗണനാ ഓഹരികൾക്ക് വോട്ടവകാശമില്ലാത്തതിനാൽ സധാരണ ഓഹരി ഉടമകളുടെ നിയന്ത്രണാധികാരത്തിൽ കുറവുണ്ടാകുന്നില്ല.
4. കമ്പനിക്ക് ധാരാളം ലാഭമുണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലും മുൻഗണനാ ഓഹരി ഉടമകൾ നിശ്ചിത നിരക്കിലുള്ള ലാഭവിഹിതം മാത്രം നൽകിയാൽ മതി എന്നതിനാൽ ഇത്തരം കാലങ്ങളിൽ സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് ഉയർന്ന ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുന്നു.
5. കമ്പനി പിരിച്ചുവിടുന്ന സമയത്ത്, സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് പണം തിരിച്ച് നൽകുന്നതിന് മുമ്പ് മുൻഗണനാ ഓഹരികളുടെ പണം തിരിച്ച് ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മുൻഗണന അവകാശമുണ്ട്.
6. ഇത്തരം ഓഹരികളിലൂടെ മൂലധനം രൂപീകരിക്കുന്നതിന് കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ പണയ വസ്തുക്കളായി നൽകേണ്ടതില്ല.

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

മൂലധന സ്രോതസ്സെന്ന നിലയിൽ മുൻഗണനാ ഓഹരികളുടെ ദോഷങ്ങൾ താഴെപറയുന്നവയാണ്.

1. കൂടുതൽ നഷ്ടസാധ്യത ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് കൂടിയ നിരക്കിലുള്ള ലാഭവിഹിതം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നിക്ഷേപകർക്ക് മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ അഭികാമ്യമല്ല.

2. മുൻഗണനാ ഓഹരി മൂലധനം, സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളിന്മേലുള്ള അവകാശം കുറയ്ക്കുന്നു.
3. മുൻഗണനാ ഓഹരികളുടെ ലാഭവിഹിത നിരക്ക് സാധാരണയായി കടപ്പത്രങ്ങളുടെ പലിശ നിരക്കിനേക്കാൾ അധികമായിരിക്കും.
4. കമ്പനിയ്ക്ക് ലാഭമുണ്ടാകുന്ന വർഷങ്ങളിൽ മാത്രമേ ലാഭവിഹിതം ലഭിയ്ക്കൂ എന്നതിനാൽ മുൻഗണനാ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും സ്ഥിരമായ വരുമാനം ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഓഹരികൾ നിക്ഷേപകർക്ക് ആകർഷകമാകണമെന്നില്ല.
5. മുൻഗണനാ ഓഹരികൾക്ക് നൽകുന്ന ലാഭവിഹിതം ചെലവിനത്തിൽ കുറയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ കമ്പനി കൂടുതൽ നികുതി നൽകേണ്ടി വരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വായ്പകളുടേതു പോലുള്ള പലിശ കൊണ്ടുള്ള നികുതി കുറയ്ക്കൽ സാധ്യമാകുന്നില്ല.

8.4.8 കടപ്പത്രങ്ങൾ [Debentures]

ദീർഘകാല കട മൂലധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗമായി കടപ്പത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കടപ്പത്രങ്ങളുടെ പലിശ നിശ്ചിത നിരക്കിലുള്ളതായിരിക്കും. ഭാവിയിൽ ഒരു നിശ്ചിത കാലാവധിക്ക് ശേഷം തിരിച്ച് നൽകാം എന്ന വാഗ്ദാനത്തോടെ ഒരു നിശ്ചിത തുക കമ്പനി കടം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്ന അറിയിപ്പാണ് കടപ്പത്രം. കടപ്പത്ര ഉടമകളെ കമ്പനിക്ക് വായ്പ്പ നൽകിയിട്ടുള്ളവരായാണ് (creditors) പരിഗണിക്കുന്നത്. ഒരു വർഷമോ ആറ് മാസമോ ഉള്ള ഇടവേളകളിൽ കടപ്പത്ര ഉടമകൾക്ക്

ബോക്സ്. ബി

വിവിധതരം മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ (Types of Preference shares)

1. **കുടിശ്ശിക ഉള്ള മുൻഗണനാ ഓഹരികളും കുടിശ്ശിക രഹിത മുൻഗണനാ ഓഹരികളും (Cumulative and Non cumulative)**: ലാഭം കുറവായിരുന്നതിനാൽ ലാഭവിഹിതം നൽകാൻ കഴിയാതിരുന്ന വർഷത്തെ ലാഭവിഹിതം കുടിശ്ശികയാക്കി മാറ്റിവെച്ച് വരും വർഷങ്ങളിലെ ലാഭവിഹിതത്തോടൊപ്പം വാങ്ങാൻ കഴിയുന്ന മുൻഗണനാ ഓഹരികളെ കുടിശ്ശിക ഉള്ള മുൻഗണന ഓഹരികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ, കുടിശ്ശിക രഹിത മുൻഗണനാ ഓഹരികളുടെ ലാഭവിഹിതം ഏതെങ്കിലും വർഷം ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ പ്രസ്തുത ലാഭവിഹിതം കുടിശ്ശികയാക്കി മാറ്റി വെക്കാൻ കഴിയില്ല.
2. **പങ്ക് പറ്റുന്ന മുൻഗണനാ ഓഹരികളും പങ്ക് പറ്റാൻ കഴിയാത്ത മുൻഗണനാ ഓഹരികളും (Participating and Non participating):** നിശ്ചിത നിരക്കിലുള്ള ലാഭവിഹിതത്തിന് പുറമേ സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് നിശ്ചിത നിരക്കിൽ ലാഭവിഹിതം നൽകിയതിന് ശേഷം അവശേഷിക്കുന്ന ലാഭം കൂടി പങ്ക് വെക്കാൻ അവകാശമുള്ള ഓഹരികളാണ് പങ്ക് പറ്റുന്ന മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് നിശ്ചിത നിരക്കിൽ ലാഭവിഹിതം നൽകിയതിന് ശേഷം അവശേഷിക്കുന്ന ലാഭം പങ്ക് വെക്കാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ഓഹരികളെ പങ്ക് പറ്റാൻ കഴിയാത്ത മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ എന്ന് പറയുന്നു.
3. **രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന മുൻഗണനാ ഓഹരികളും രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത മുൻഗണനാ ഓഹരികളും (Convertible and Non-convertible)**: ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനു ശേഷം സാധാരണ ഓഹരികളാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയുന്ന മുൻഗണനാ ഓഹരികളാണ് രൂപന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ. എന്നാൽ, സാധാരണ ഓഹരികളായി മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത മുൻഗണനാ ഓഹരികളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ എന്ന് പറയുന്നു.

നിശ്ചിത നിരക്കിൽ പലിശ ലഭിക്കുന്നു. കടപ്പത്രങ്ങൾ പൊതുവിതരണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ 'ക്രിസിൽ' (CRISIL-Credit Rating and Information Services of India Ltd) പോലെയുള്ള ഋണശേഷി നിലവാര നിർണ്ണയ (Credit rating) ഏജൻസികളെക്കൊണ്ട് നിലവാരപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. കമ്പനിയുടെ പൂർവ്വകാല ചരിത്രം, ലാഭശേഷി, പൂർവ്വകാല കടം തിരിച്ചടവ് രീതി, ഋണശേഷി എന്നിവയുടെയൊക്കെ നിലവാരം വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്. ഒരു കമ്പനിക്ക് വിവിധ തരത്തിലുള്ള കടപ്പത്രങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ കഴിയും. പലിശ രഹിത കടപ്പത്രങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലുള്ളത്. ഇത്തരം കടപ്പത്രങ്ങൾ മുഖവിലയേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കാണ് വിതരണം ചെയ്യുന്നത്. മുഖവിലയും വിൽപനവിലയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് ഇത്തരം കടപ്പത്രങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവരുടെ ലാഭം.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

കടപ്പത്രത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. നഷ്ടസാധ്യത കുറവുള്ളതും സ്ഥിരവരുമാനം ലഭിക്കുന്നതുമായ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ മുതൽ മുടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അനുയോജ്യമായ നിക്ഷേപമാണ് കടപ്പത്രങ്ങൾ.
2. കടപ്പത്ര ഉടമകൾക്ക് സ്ഥിരമായ പലിശ മാത്രം നൽകിയാൽ മതി. ഇവർക്ക് കമ്പനിയുടെ ലാഭത്തിന്റെ വിഹിതം നൽകേണ്ടതില്ല.
3. കമ്പനിയുടെ വിൽപ്പന വരുമാനവും ലാഭവും സ്ഥിരമായിയാണെങ്കിൽ കടപ്പത്രത്തിലൂടെയുള്ള മൂലധന രൂപീകരണമാണ് ഉചിതം.
4. കടപ്പത്ര ഉടമകൾക്ക് വോട്ടവകാശമില്ലാത്തതിനാൽ കടപ്പത്രമുപയോഗിച്ച് മൂലധനം സമാഹരിക്കുമ്പോൾ, കമ്പനിയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകൾക്കുള്ള നിയന്ത്രണാധികാരം കുറയുന്നില്ല.
5. കടപ്പത്രങ്ങളിലൂടെയുള്ള മൂലധന രൂപീകരണ ചെലവ്, സാധാരണ ഓഹരികൾ, മുൻഗണന ഓഹരികൾ എന്നിവയുടെ ചെലവിനേക്കാൾ കുറവാണ്. നികുതി കണക്കാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ലാഭം കണ്ടെത്തുമ്പോൾ കടപ്പത്രങ്ങളുടെ പലിശ വാർഷിക വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് കുറവ് ചെയ്യാൻ കഴിയും.

ദോഷങ്ങൾ (Demerits)

കടപ്പത്രങ്ങൾക്ക് ചില പോരായ്മകളുണ്ട്. അവ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

1. കടപ്പത്രങ്ങൾക്ക് എല്ലാ വർഷവും നിശ്ചിത തുക പലിശയിനത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ടതിനാൽ കമ്പനികൾക്ക് ഇതൊരു ഭാരമായി മാറുന്നു. കമ്പനിയുടെ ലാഭത്തിൽ കുറവുണ്ടാകുന്ന വർഷങ്ങളിൽ കമ്പനിയ്ക്ക് വലിയ നഷ്ടസാധ്യതയുണ്ടാകുന്നു.
2. നിശ്ചിത കാലാവധിയ്ക്ക് ശേഷം മടക്കിനൽകേണ്ട കടപ്പത്രങ്ങൾ തിരിച്ച് നൽകേണ്ടതിലേയ്ക്ക്, കമ്പനിയ്ക്ക് ലാഭമാണെങ്കിലും നഷ്ടമാണെങ്കിലും കരുതൽ ശേഖരം നീക്കി വെയ്ക്കേണ്ടതായി വരുന്നു.
3. ഓരോ കമ്പനിക്കും അവരുടേതായ ഋണശേഷി ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ, കടപ്പത്രങ്ങൾ ഇറക്കുന്ന കമ്പനികൾക്ക് പിന്നീട് കടം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ഋണശേഷി കുറയുന്നു.

8.4.9 വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ [Commercial Banks]

വൈവിധ്യമാർന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ കാലയളവിലേക്ക് ആവശ്യമായ തുക ലഭ്യമാക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ധന സ്രോതസ്സാണ് വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ. ബാങ്കുകൾ വലുതും ചെറുതുമായ എല്ലാത്തരം ബിസിനസ്സുകൾക്കും വിവിധ തരത്തിലുള്ള വായ്പകൾ നൽകാറുണ്ട്.

ക്യാഷ് ക്രെഡിറ്റ്, ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ്, ബിൽ ഡിസ്കൗണ്ട് ചെയ്യൽ, ലെറ്റർ ഓഫ് ക്രെഡിറ്റ് (Issue of Letter of Credit) എന്നിവയാണ് വായ്പ അനുവദിക്കുന്നതിന് ബാങ്കുകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രധാന മാർഗ്ഗങ്ങൾ. സാമ്പത്തിക വിപണിയിൽ നിലവിലുള്ള പലിശ നിരക്ക്, വായ്പയെടുക്കുന്ന ബിസിനസിന്റെ സ്വഭാവം എന്നീ വിവിധ ഘടകങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ബാങ്ക് വായ്പകളുടെ പലിശ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. വായ്പാ തുക ഒരുമിച്ചോ തവണകളായോ അടച്ചു തീർക്കാവുന്നതാണ്.

ബാങ്ക് വായ്പകൾ സ്ഥിര മൂലധനത്തിനുള്ള സ്രോതസ്സ് ആയി പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ബാങ്കുകൾ വായ്പാ കാലാവധി ദീർഘകാലത്തേക്ക് അനുവദിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണയായി ഇത്തരം വായ്പകൾ ഹ്രസ്വ- മധ്യകാല ധന ആവശ്യങ്ങൾക്കാണ് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്ന് ഇത്തരം വായ്പകൾ ലഭ്യമാകുന്നതിന് സാധാരണയായി കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ ഈടായി നൽകുകയോ പണയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നുള്ള വായ്പകളിലൂടെ ധനം സമാഹരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. ബിസിനസിന് ആവശ്യമായ തുക യഥാസമയത്ത് ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് സഹായകമാകുന്ന ധന സ്രോതസ്സാണ് ബാങ്ക് വായ്പകൾ.
2. വായ്പ എടുക്കുന്ന ബിസിനസിനെക്കുറിച്ച് ബാങ്കിന് നൽകുന്ന വിവരങ്ങൾ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ, അത്തരം ബിസിനസിന്റെ സ്വകാര്യത കാത്ത് സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നു.
3. ഓഹരികളിറക്കുമ്പോൾ ആവശ്യമായ ക്ഷണപത്രമിറക്കൽ, ഓഹരികൾ ഏറ്റെടുക്കൽ കരാറുണ്ടാക്കൽ, മുതലായ നടപടിക്രമങ്ങൾ ബാങ്ക് വായ്പകൾക്കാവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ വളരെ ലളിതമായ ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗമാണിത്.
4. ബിസിനസിന്റെ ധനകാര്യ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി വായ്പാ തുക വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടും അധിക ധനമുണ്ടാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ കാലാവധി തീരും മുമ്പേ വായ്പാ ധനം തിരിച്ച് നൽകാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടും ബാങ്ക് വായ്പകൾ ഒരു അയവുള്ള ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗമാണ്.

ദോഷങ്ങൾ (Limitations)

ഒരു ധനസമാഹരണ സ്രോതസ്സ് എന്ന നിലയിൽ ബാങ്ക് വായ്പകളുടെ പോരായ്മകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. ബാങ്ക് വായ്പകളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ധനം ചെറിയ കാലയളവിലേയ്ക്കുള്ളതായിരിക്കും. ഇത്തരം വായ്പകളുടെ കാലാവധി ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതും വായ്പകൾ പുതുക്കുന്നതും അനിശ്ചിതവും പ്രയാസമേറിയതുമാണ്.
2. ബാങ്ക് വായ്പകൾ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. ഇത്തരം വായ്പകൾ നൽകുമ്പോൾ കമ്പനിയുടെ ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സാമ്പത്തിക ഘടനയെക്കുറിച്ചും ബാങ്കുകൾ വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും വായ്പാ തുകയ്ക്ക് ആനുപാതികമായ വ്യക്തി ജാമ്യമോ പണയ ആസ്തികളോ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.
3. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ബാങ്ക് വായ്പ അനുവദിക്കുന്നതിന് ബാങ്കുകൾ സങ്കീർണ്ണമായ വ്യവസ്ഥകൾ നിർദ്ദേശിച്ചേക്കാം. ഉദാ

ബോക്സ്. സി

വിവിധതരം കടപ്പത്രങ്ങൾ (Types of Debentures)

1. **ഈടുള്ളതും ഈടില്ലാത്തതുമായ കടപ്പത്രങ്ങൾ (Secured and Unsecured) :** കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ ഈടായി നൽകിക്കൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന കടപ്പത്രങ്ങളെയാണ് ഈടുള്ള കടപ്പത്രങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആസ്തികൾ ഈടായി നൽകാതെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന കടപ്പത്രങ്ങളെ ഈടില്ലാത്ത കടപ്പത്രങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.
2. **രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കടപ്പത്രങ്ങളും വാഹക കടപ്പത്രങ്ങളും (Registered and Bearer):** കമ്പനിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന, കടപ്പത്ര ഉടമകളുടെ രജിസ്റ്ററിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടപ്പത്രങ്ങളെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കടപ്പത്രങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു. ഇത്തരം കടപ്പത്രങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുമ്പോൾ രജിസ്ട്രേഷൻ ആവശ്യമാണ്. ഇവ സ്വതന്ത്രമായി കൈമാറാൻ കഴിയില്ല. നേരേ മറിച്ച്, സ്വതന്ത്രകൈമാറ്റം സാധ്യമായ കടപ്പത്രങ്ങളാണ് വാഹക കടപ്പത്രങ്ങൾ. ഇത്തരം കടപ്പത്രങ്ങളുടെ വാഹകരായിരിക്കും ഇതിന്റെ ഉടമകൾ.
3. **രൂപാന്തരപ്പെടുത്താവുന്നതും രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനാകാത്തതുമായ കടപ്പത്രങ്ങൾ (Convertible and Non-convertible)** : ഒരു നിശ്ചിത കാലാവധിക്ക് ശേഷം സാധാരണ ഓഹരികളായി മാറ്റാവുന്ന കടപ്പത്രങ്ങളെ രൂപന്തരപ്പെടുത്താവുന്ന കടപ്പത്രങ്ങളെന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനാകാത്ത കടപ്പത്രങ്ങൾ സാധാരണ ഓഹരികളായി മാറ്റാൻ കഴിയില്ല.
4. **ഒന്നാം തരം കടപ്പത്രങ്ങളും രണ്ടാം തരം കടപ്പത്രങ്ങളും (First and Second)** : കാലാവധിയ്ക്ക് ശേഷം കടപ്പത്രങ്ങളുടെ പണം മടക്കി നൽകുമ്പോൾ ഏറ്റവും ആദ്യം പണം തിരികെ ലഭിക്കുന്ന കടപ്പത്രങ്ങളെ ഒന്നാം തരം കടപ്പത്രമെന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഒന്നാം തരത്തിൽ പെട്ട കടപ്പത്രങ്ങളുടെ തുക തിരിച്ച് നൽകിയതിന് ശേഷം മാത്രം തുക തിരികെ ലഭിക്കുന്ന കടപ്പത്രങ്ങളെ രണ്ടാം തരം കടപ്പത്രങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ഹരണത്തിന്, ബാങ്ക് വായ്പ അനുവദിക്കുന്നതിന് പണയപ്പെടുത്തിയ ആസ്തികൾ വിൽക്കാൻ പാടില്ല എന്ന വ്യവസ്ഥ ബിസിനസിന്റെ സധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബാധിക്കാനിടയുണ്ട്.

8.4.10 ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ [Financial Institutions]

ബിസിനസ്സ് സംരംഭങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കേന്ദ്രസർക്കാരും സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ ബിസിനസിന് മൂലധനവും ദീർഘ-ഹ്രസ്വ കാല വായ്പയും നൽകുന്നതോടൊപ്പം വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ പോലെയുള്ള പരമ്പരാഗത സാമ്പത്തിക ഏജൻസികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ വ്യവസായ വികസനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളെ 'വികസന ബാങ്കുകൾ' (Development Banks) എന്നും വിളിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് പുറമേവിപണിയിൽ സർവ്വേകൾ നടത്തുകയും ബിസിനസ്സ് സംരംഭകർക്ക് സാങ്കേതിക സഹായവും ഭരണപരമായ സേവനങ്ങളും നൽകുന്നു. ഒരു ബിസിനസ്സ് സംരംഭത്തിന്റെ ആധുനികവൽക്കരണം, പുന:സംഘടന, വിപുലീകരണം എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വലിയ തുക ദീർഘകാലത്തേക്ക് വേണ്ടി വരുമ്പോൾ പരിഗണിക്കാവുന്ന അനുയോജ്യമായ ധന സ്രോതസ്സാണ് ഇത്തരം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ.

ഗുണങ്ങൾ (Merits)

ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ ധനം സമാഹ രിക്കുന്നതിന്റെ ഗുണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

1. വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾക്ക് നൽകാൻ കഴി യാത്ത ദീർഘകാല വായ്പകൾ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ നൽകുന്നു.
2. ധനം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ഇത്തരം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ ബിസിനസിന്റെ സാമ്പത്തിക, സാങ്കേതിക, ഭരണ കാര്യ ങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഉപദേശ സേവനങ്ങളും നൽകുന്നു.
3. ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും വായ്പ ലഭിക്കുന്ന ബിസിനസ്സുകൾക്ക് മൂലധന വിപ ണിയിൽ ഉയർന്ന സൽപ്പേരുണ്ടാക്കാൻ സാ ധിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇത്തരം ബി സിനസ്സുകൾക്ക് മറ്റ് ധന സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ മൂലധനം സമാഹരി ക്കാൻ സാധിക്കുന്നു.
4. ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വാ യ്പകൾ തവണകളായി തിരിച്ച് നൽകാം എന്നതിനാൽ കമ്പനികൾക്ക് തിരിച്ചടവ് ഒരു ഭാരമായി മാറുന്നില്ല.
5. മറ്റ് സാമ്പത്തിക സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായി സാമ്പത്തിക മാന്ദ്യ കാലഘട്ട ങ്ങളിലും ഇത്തരം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങ ളിൽ നിന്ന് ധനം ലഭ്യമാകുന്നു.

ദോഷങ്ങൾ (Limitations)

ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് ധനം സമാ ഹരിക്കുന്നതിന്റെ പോരായ്മകൾ താഴെ തന്നി രിക്കുന്നു.

1. ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ വായ്പകൾ അനു വദിക്കുന്നതിന് വളരെ കർക്കശമായ മാനദ ണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരുപാട് നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ വായ്പയെടുക്കൽ പ്രക്രിയ സു ദീർഘവും ചിലവേറിയതുമായിത്തീരുന്നു.
2. വായ്പ എടുക്കുന്ന കമ്പനികളുടെ ലാഭവി ഹിത തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതുപോലു ള്ള അധികാരങ്ങളുടെ മേൽ ചില നിബന്ധ നകൾ ഇത്തരം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയേക്കാം.
3. ഇത്തരം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ വായ്പ എടുക്കുന്ന കമ്പ നിയുടെ ഭരണസമിതിയിൽ നിയോഗിക്കുന്ന തിനാൽ കമ്പനിയുടെ അധികാരങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ടായേക്കാം.

8.5 അന്തർദേശീയ ധനമാർഗ്ഗങ്ങൾ [International Financing]

മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ച ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗ ങ്ങൾക്ക് പുറമേ ബിസിനസ്സ് സംരംഭങ്ങൾക്ക് അന്തർദേശീയതലത്തിലും ധനം സമാഹരിക്കു ന്നതിന് വിവിധ വഴികളുണ്ട്. സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ യും ബിസിനസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ആഗോ ള തലത്തിലേക്ക് വഴി തുറന്നതിനാൽ ഇന്ത്യൻ കമ്പനികൾക്ക് ആഗോള മൂലധന വിപണിയി ലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. വിവിധ അന്തർദേ ശീയ ധന സ്രോതസ്സുകൾ താഴെ തന്നിരി ക്കുന്നു.

1. വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ (Commercial Banks): ലോകമെമ്പാടുമുള്ള വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ ബിസിനസ്സ് ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വിദേ ശനാണ്യ വായ്പകൾ നൽകാറുണ്ട്. അന്തർദേ ശീയ കച്ചവടേതര പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാമ്പ ത്തിക സഹായം ലഭ്യമാക്കുന്ന പ്രധാന സ്രോ തസ്സുകളാണ് വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ. വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ നൽകുന്ന വായ്പകളും സേവന ങ്ങളും രാജ്യങ്ങൾ തോറും വ്യത്യസ്തമായിരി ക്കും. 'സ്റ്റാൻഡേർഡ് ചാർട്ടേർഡ്' എന്ന ധന കാര്യ സ്ഥാപനം ഇൻഡ്യയിലെ വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വിദേശ നാണ്യവായ്പകൾ നൽകുന്ന ഒരു പ്രമുഖ വാണിജ്യബാങ്കാണ്.

ബോക്സ്. ഡി
പ്രത്യേക സാമ്പത്തിക സ്ഥാപനങ്ങൾ
[Special Financial Institutions]

1. **ഭാരതീയ വ്യവസായ ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷൻ** (Industrial Finance Corporation of India (IFCI)): 1948 ലെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഫിനാൻസ് കോർപ്പറേഷൻ ആക്ട് അനുസരിച്ച് നിലവിൽ വന്ന സ്ഥാപനമാണിത്. വിവിധ മേഖലകളുടെ സന്തുലിതമായ വികസനത്തിനും സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ മുഖ്യധാരാ മേഖലകളിൽ സംരംഭങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിന് സംരംഭകരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനുമാണ് ഈ സ്ഥാപനം നിലവിൽ വന്നത്. രാജ്യത്തെ മാനേജ്മെന്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വികസനത്തിന് ഐ.എഫ്.സി.ഐ ഒരുപാട് സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.
2. **സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷൻ** (State Financial Corporations (SFC)): ഐ.എഫ്.സി.ഐയുടെ പ്രവർത്തനമേഖലകളിൽ പെടാത്ത മധ്യകാല-ഹ്രസ്വകാല ധനാവശ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കായി ബന്ധപ്പെട്ട മേഖലകളിൽ സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷനുകൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് 1951 ലെ സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ ആക്റ്റ് സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളെ അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എസ്.എഫ്.സി.യുടെ പ്രവർത്തന വ്യാപ്തി ഐ.എഫ്.സി.ഐയുടേതിനേക്കാൾ കൂടുതലാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇത് പൊതുകമ്പനികൾക്ക് പുറമേ സ്വകാര്യ കമ്പനികൾക്കും പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഏകാംഗ വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകാറുണ്ട്.
3. **ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ക്രെഡിറ്റ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇൻഡ്യ** (Industrial Credit and Investment Corporation of India (ICICI)): ഇന്ത്യൻ കമ്പനി നിയമമനുസരിച്ച് 1955 ൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് നിലവിൽ വന്ന പൊതുകമ്പനിയാണ് ഐ.സി.ഐ.സി.ഐ. ഈ സ്ഥാപനം വ്യവസായ സംരംഭങ്ങൾക്ക് (പ്രധാനമായി സ്വകാര്യ മേഖലയ്ക്ക്) അവയുടെ രൂപീകരണത്തിനും വിപുലീകരണത്തിനും ആധുനികവൽക്കരണത്തിനും ആവശ്യമായ ധന സഹായം നൽകുന്നു. ഈ കോർപ്പറേഷൻ രാജ്യത്തെ വിദേശ മൂലധന പങ്കാളിത്തം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
4. **ഭാരതീയ വ്യവസായ വികസന ബാങ്ക്** (Industrial Development Bank of India (IDBI)): വാണിജ്യ ബാങ്കുകളുടേയും മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 1964 ലെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡവലപ്പ്മെന്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇൻഡ്യ ആക്ട് അനുസരിച്ച് 1964ൽ നിലവിൽ വന്ന സ്ഥാപനമാണ് ഇത്. മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുക, വ്യവസായ സംരംഭങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട് ധനസഹായം നൽകുക, സാമ്പത്തിക-സാങ്കേതിക സേവനങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൂന്ന് പ്രധാന ധർമ്മങ്ങളാണ് ഈ ബാങ്കുകൾ ചെയ്യുന്നത്.
5. **സംസ്ഥാന വ്യവസായ വികസന കോർപ്പറേഷൻ** (State Industrial Development Corporation (SIDCO)): പല സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും അവരുടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ വ്യവസായ വികസനം പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനായി സംസ്ഥാന വ്യവസായ വികസന കോർപ്പറേഷനുകൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.
6. **യൂണിറ്റ് ട്രസ്റ്റ് ഓഫ് ഇൻഡ്യ** (Unit Trust of India (UTI)): 1963 ലെ യൂണിറ്റ് ട്രസ്റ്റ് ഓഫ് ഇൻഡ്യ ആക്ട് അനുസരിച്ച് 1964ൽ ഭാരത സർക്കാർ സ്ഥാപിച്ചതാണിത്. സമൂഹത്തിലെ സഞ്ചിത ധനം

(Savings) സമാഹരിച്ച് അവ ഉൽപാദനപരമായ മേഖലകളിൽ നിക്ഷേപിക്കുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യം. ഇതിനായി, ഈ സ്ഥാപനം വ്യവസായ സംരംഭങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട് സഹായങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും അവയുടെ ഓഹരികളിലും കടപ്പത്രങ്ങളിലും ധനം നിക്ഷേപിക്കുകയും മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി യോജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

7. **ഭാരതീയ വ്യവസായ നിക്ഷേപ ബാങ്ക്(ക്ലിപ്തം)** (Industrial Invesment Bank of India Ltd): ആദ്യകാലങ്ങളിൽ, പീഢിത വ്യവസായങ്ങളുടെ പുനഃരുദ്ധാരണത്തിനായാണ് ഈ ബാങ്കുകൾ ആരംഭിച്ചത്. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഇതിനെ ഭാരതീയ വ്യവസായ പുനഃസംഘടന കോർപ്പറേഷൻ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. 1985ൽ ഈ സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും ഇൻഡസ്ട്രിയൽ റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇൻഡ്യ എന്ന് പുനർനാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും 1997ൽ ഇതിന്റെ പേര് ഭാരതീയ വ്യവസായ നിക്ഷേപ ബാങ്ക് എന്നാക്കി മാറ്റി. പീഢിത വ്യവസായങ്ങളുടെ ഓഹരി മൂലധനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇത്തരം ബിസിനസ്സുകളുടെ ഭരണസംവിധാനം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഉദാരമായ വ്യവസ്ഥകളോടെ ധനം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനും ഇത്തരം ബാങ്കുകൾ സഹായകമാകുന്നു.

8. **ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇൻഡ്യ** (Life Insurance Corporation of India (LIC)): നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന 245 ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾ ദേശസാൽക്കരിച്ചതിനു ശേഷം 1956ലെ എൽ.ഐ.സി. ആക്ട് അനുസരിച്ച് ആ വർഷം നിലവിൽ വന്ന സ്ഥാപനമാണിത്. ഈ സ്ഥാപനം, ഇൻഷുറൻസ് പ്രീമിയത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സമൂഹത്തിലെ സഞ്ചിത ധനം സമാഹരിക്കുകയും അവ സ്വകാര്യ-പൊതുമേഖല വ്യവസായ സംരംഭങ്ങൾക്ക്, നേരിട്ടുള്ള വായ്പകളിലൂടെയോ, ഓഹരികളും കടപ്പത്രങ്ങളും വാങ്ങുന്നതിലൂടെയോ, ഓഹരി വിൽപ്പനയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലൂടെയോ ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. അന്തർദേശീയ ഏജൻസികളും വികസന ബാങ്കുകളും (International Agencies and Development Banks): അന്താരാഷ്ട്ര വ്യാപാരങ്ങൾക്കും കച്ചവടങ്ങൾക്കും ധന സഹായം നൽകുന്നതിന് ധാരാളം അന്തർദേശീയ ഏജൻസികളും വികസന ബാങ്കുകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം ഏജൻസികൾ, ലോകത്തിലെ ധനപരമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെ വികസനത്തിനായി, ദീർഘ-ഹ്രസ്വ കാല വായ്പകളും സഹായങ്ങളും ലഭ്യമാക്കുന്നു. വിവിധതരം പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ധന സഹായങ്ങൾ നൽകുന്നതിനായി വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സർക്കാരുകൾ പ്രാദേശിക, ദേശീയ, അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ. അന്തർദേശീയ ഫിനാൻസ് കോർപ്പറേഷൻ, എക്സിം ബാങ്ക്, ഏഷ്യൻ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് ബാങ്ക് എന്നിവ ഇത്തരത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ ചില ഏജൻസികളാണ്.

3. അന്തർ ദേശീയ മൂലധന വിപണി (International Capital Markets) : ആധുനിക ബിസിനസ്സ് സംരംഭങ്ങൾക്കും ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികൾക്കും വലിയ തോതിൽ ഇന്ത്യൻ, വിദേശ നാണ്യ വായ്പകൾ ആവശ്യമാണ്. ഇത്തരം വായ്പകൾ നൽകുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക ഉപാധികൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

(a) ആഗോള നിക്ഷേപക പത്രം (Global Depository Receipts (GDR's): ഇതു പ്രകാരം ഒരു കമ്പനി അതിന്റെ പ്രാദേശിക ഓഹരികൾ ഒരു നിക്ഷേപക ബാങ്കിന് കൈമാറുന്നു. ബാങ്ക്, ഇത്തരം ഓഹരികൾക്ക് പകരമായി തത്തുല്യ വിലയ്ക്കുള്ള നിക്ഷേപ പത്രങ്ങൾ കമ്പനിക്ക് നൽകുന്നു. ഇത്തരം നിക്ഷേപക പത്രങ്ങളുടെ

വില അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ നാണയമായ ഡോളർ ആയിട്ടാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെ ആഗോള നിക്ഷേപക പത്രങ്ങൾ (Global Depository Recipts (GDR)) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ജി.ഡി.ആർ കൈമാറ്റപത്രമായതിനാൽ മറ്റേതൊരു സാമ്പത്തിക പ്രമാണവും പോലെ എളുപ്പത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായി കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇന്ത്യൻ കമ്പനികൾ ഇത്തരം നിക്ഷേപക പത്രങ്ങൾ വിദേശ മൂലധന വിപണികളിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും വിദേശ ഓഹരി വിപണന കേന്ദ്രങ്ങളിലൂടെ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതു വഴി വിദേശ നാണയം ശേഖരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. ജി. ഡി. ആർ. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പൂർവ്വ അവസ്ഥയിലുള്ള ഓഹരികളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ജി.ഡി.ആർ. ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് കമ്പനിയിൽ വോട്ടവകാശമുണ്ടായിരിക്കില്ല. എന്നാൽ അവർക്ക് ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുന്നതിനും നിക്ഷേപങ്ങളുടെ വിപണിമൂല്യം വർദ്ധിക്കുന്നതിലൂടെയുള്ള നേട്ടങ്ങൾക്കും അർഹതയുണ്ടായിരിക്കും. ഇൻഫോസിസ്, റിലയൻസ്, വിപ്രൊ, ഐ.സി.ഐ.സി.ഐ എന്നിവ ജി.ഡി.ആർ ഉപയോഗിച്ച് ധനസമാഹരണം നടത്തിയിട്ടുള്ള ഇന്ത്യൻ കമ്പനികളാണ്.

(b) അമേരിക്കൻ നിക്ഷേപക പത്രങ്ങൾ (American Depository Receipts (ADR's): അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ കമ്പനികൾ പുറത്തിറക്കുന്ന നിക്ഷേപക പത്രങ്ങളെ അമേരിക്കൻ നിക്ഷേപക പത്രങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എ.ഡി.ആർ. അമേരിക്കയിലെ മൂലധന വിപണികളിൽ സാധാരണ ഗതിയിലുള്ള ഓഹരികളെ പോലെ തന്നെ വിൽക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവ ജി.ഡി.ആർ പോലെ തന്നെയാണെങ്കിലും അമേരിക്കയിലെ ഓഹരി വിൽപ്പന വിപണിയിലൂടെ അവിടുത്തെ പൗരൻമാർക്ക് മാത്രമേ നൽകുകയുള്ളൂ.

(c) ഇന്ത്യൻ നിക്ഷേപക പത്രം (India Depository Receipt (IDR's)): ഇന്ത്യൻ രൂപയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക നിക്ഷേപക പ്രമാണമാണ് ഇന്ത്യൻ നിക്ഷേപക പത്രങ്ങൾ. ഇന്ത്യൻ ഓഹരി വിപണിയിൽ നിന്ന് വിദേശ കമ്പനികൾക്ക് ഫണ്ട് സ്വരൂപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഇന്ത്യൻ ഡെപ്പോസിറ്ററി രൂപം നൽകിയതാണ് ഇന്ത്യൻ നിക്ഷേപക പത്രം. ആഗോള നിക്ഷേപക പത്രത്തിന് സമാനമായ ഇന്ത്യൻ പതിപ്പെന്നു ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

ഐ.ഡി.ആർ. ഇറക്കുന്ന വിദേശ കമ്പനികൾ ഓഹരി ഇന്ത്യൻ ഡെപ്പോസിറ്ററി (സെക്യൂരിറ്റീസ് ആന്റ് എക്ചേഞ്ച് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സെക്യൂരിറ്റീസ് കൈവശം വയ്ക്കുന്നയാൾ) യിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇത്തരം ഓഹരികളിൽ മേലുള്ള എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും (ബോണസ്, ലാഭവിഹിതം തുടങ്ങിയവ) ഐ.ഡി.ആറിന്റെ ഇന്ത്യൻ കൈവശക്കാരനാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

SEBI യുടെ മാർഗ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ആഭ്യന്തര ഓഹരികൾ ഇറക്കുന്ന സമാനമായ രീതിയിൽ ഐ.ഡി.ആർ. ഉം ഇറക്കാവുന്നതാണ്. ഐ.ഡി.ആർ. പുറത്തിറക്കുന്ന കമ്പനി ഇന്ത്യയിൽ അതിനായുള്ള പബ്ലിക്ക് ഓഫർ നടത്തുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഓഹരികൾ ലേലം (bid) കൊള്ളുന്നതിന്റെ സമാനമായ രൂപത്തിലും രീതിയിലുമാണ് ഐ.ഡി.ആർ ഇറക്കുന്നത്. 2010 ജൂൺ മാസത്തിൽ 'സ്റ്റാന്റേർഡ് ചാർട്ടേഡ് പി.എൽ.സി' എന്ന കമ്പനിയാണ് ഇന്ത്യൻ ഓഹരി വിപണിയിൽ ആദ്യമായി ഐ.ഡി.ആർ. ഇറക്കിയത്.

(d) വിദേശ നാണ്യ പരിവർത്തന ബോണ്ടുകൾ (Foreign Currency Convertible Bonds (FCCB's)): സാധാരണ ഓഹരികളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കടപ്രമാണങ്ങളെയാണ് വിദേശ നാണ്യ പരിവർത്തന ബോണ്ടുകൾ എന്ന് പറ

ബോക്സ് ഇ

ഇന്റർ കോർപറേറ്റ് ഡെപ്പോസിറ്റ് (ഐ.സി.ഡി)

ഒരു കമ്പനി മറ്റൊരു കമ്പനിയിൽ നടത്തുന്ന സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത ഹ്രസ്വകാല നിക്ഷേപത്തെയാണ് ഇന്റർ കോർപ്പറേറ്റ് ഡെപ്പോസിറ്റ് എന്ന് പറയുന്നത്. വൻകിട കോർപ്പറേറ്റുകൾ ഹ്രസ്വ കാലത്തേക്കുള്ള പണത്തിന്റെ ക്രമീകരണത്തിനു ഐ.സി.ഡി വിപണി ഉപയോഗിക്കുന്നു. റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ മാർഗനിർദ്ദേശ പ്രകാരം ചുരുങ്ങിയത് ഏഴ് ദിവസമാണ് ഇതിന്റെ കാലാവധി ഒരു വർഷം വരെ ദീർഘിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്റർ കോർപറേറ്റ് ഡെപ്പോസിറ്റിന്റെ മൂന്ന് തരങ്ങളാണ്.

(1) മൂന്ന് മാസക്കാല നിക്ഷേപങ്ങൾ

(2) ആറ് മാസക്കാല നിക്ഷേപങ്ങൾ

(3) ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പണം ലഭിക്കുന്ന നിക്ഷേപങ്ങൾ

ഐ.സി.ഡിയുടെ പലിശനിരക്ക് സ്ഥിരമായതോ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതോ ആവാം. ഇവയുടെ പലിശ നിരക്ക് ബാങ്ക് പലിശനിരക്കിനേക്കാൾ ഉയർന്നതായിരിക്കും. കമ്പനികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഹ്രസ്വ കാല സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇത്തരം നിക്ഷേപങ്ങൾ സാധാരണയായി സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ബോക്സ് എഫ്

ജി.ഡി.ആർ ഇടപാടുകൾക്കായി കമ്പനികൾ കുതിക്കുന്നു

(Companies rush to float GDR issues)

ആഗോള നിക്ഷേപ പത്രത്തിലൂടെ രാജ്യാന്തര ധനസമ്പാദനത്തിനായി സാധാരണയായി ചെറുകിട ഇടത്തരം കമ്പനികൾ അവരുടെ പ്രാരംഭ പൊതുവാഗ്ദാന വിപണയിൽ നിന്നും മാറിക്കൊണ്ട് സജീവമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിവരികയാണ്. അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിൽ നിന്ന് അഞ്ച് കമ്പനികൾ ചേർന്ന് ഈ വർഷം 464 മില്യൺ ഡോളർ (ഏകദേശം 2,040 കോടി രൂപ) ഫണ്ട് ജി.ഡി.ആർ ഉപയോഗിച്ച് സ്വരൂപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് 2004 ൽ 9 കമ്പനികൾ ചേരന്ന് സ്വരൂപിച്ച തുകയായ 228.6 മില്യൻ ഡോളറിന്റെ ഇരട്ടി വരും. 2003 ൽ നാല് കമ്പനികൾ ചേർന്ന് സ്വരൂപിച്ചത് 63.09 മില്യൻ ഡോളറായിരുന്നു. ഏകദേശം 20 ഓളം കമ്പനികൾ ചേർന്ന് ജി.ഡി.ആർ ഉപയോഗിച്ച് വരും മാസങ്ങളിലായി 1 ബില്യൺ ഡോളറിൽ ധനം സമാഹരിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ പ്രകടമായ നിബന്ധനകളും അയഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള നിയമങ്ങളും കാരണം പല കമ്പനികളും എഫ്.സി.സി.ബി (ഫോറിൻ കറൻസി കൺവേർട്ടബിൾ ബോണ്ട്) ഇടപാടിൽ നിന്നും പിന്നോട്ടു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആരതി ഡ്രഗ്സ് ലിമിറ്റഡ് 12 മില്യൺ ഡോളർ എഫ്.സി.സി.ബി ഇഷ്യുവിലൂടെ നേടിയെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ ചെറിയ തുകയ്ക്ക് വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ പോലും ചെറുകിട ഇടത്തരം കമ്പനികൾ ജി.ഡി.ആർ മാർഗത്തിലൂടെ ധനം ശേഖരിച്ച് വരുന്നു. ഉദാ- ഓപ്ടോ സർക്യൂട്ട്സ് എന്ന കമ്പനി 20 മില്യൺ ഡോളർ അവരുടെ 5 മില്യൺ ഡോളർ വിലമതിക്കുന്നു ഗ്രീൻ ഷൂ ഓപ്ഷനിലൂടെ സ്വരൂപിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സോസ്റ്റോക്സ് അവരുടെ ഓഹരി വില 370 ശതമാനം കണ്ട് വർദ്ധിച്ച് 2004 മേയ് 17 ആകുമ്പോഴേക്കും 160 രൂപയിലേക്ക് ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. വീഡിയോകോൺ ഇൻസ്ട്രീസ്, ലൈക്ക് ലാബ്, ഇന്ത്യൻ ഓവർസീസ് ബാങ്ക്, ജൂബിലന്റ് ഓർഗാനൈസിസ് മഹാരാഷ്ട്രാ സീലെസ്സ്, മോഷിപ്പ് സെമി കണ്ടക്ടർ ക്രൂ ബോസ് തുടങ്ങിയ കമ്പനികളും ജി.ഡി.ആർ. ഇറക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നു. അടുത്തിടെയായി യു.ടി.ഐ ബാങ്കും (240 മില്യൺ ഡോളർ) സെഞ്ചൂറിയൻ ബാങ്ക് (70 മില്യൺ ഡോളർ) ജി.ഡി.ആർ വിപണിയിലൂടെ സ്വരൂപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിലവിൽ കമ്പനികൾ വിദേശത്ത് ഉയർന്ന പലിശ നിരക്ക് നൽകേണ്ടി വരുന്നു എന്ന ധാരണയിൽ എഫ്.സി.സി.യിൽ നിന്നുമാണ് ജി.ഡി.ആർ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്.

യുന്നത്. ഒരു നിശ്ചിത കാലാവധിക്ക് ശേഷം ഇത്തരം ബോണ്ടുകളെ സാധാരണ ഓഹരിക ളായോ നിക്ഷേപക പത്രങ്ങളായോ മാറ്റാവുന്ന താണ്. ഇവയുടെ വില കണക്കാക്കുന്നത് വിദേശ നാണയത്തിലാണ്. ഇതിന് ഒരു നി ശ്ചിത നിരക്കിലുള്ള പലിശ ഉണ്ടായിരിക്കുമെ ങ്കിലും പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത മറ്റ് കട പ്രമാണങ്ങളേക്കാൾ കുറഞ്ഞ നിരക്കായി രിക്കും. ഈ ബോണ്ടുകൾ വിദേശ ഓഹരി വിപണികളിൽ (stock exchanges) അംഗീകൃത പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും വിൽക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവ ഇന്ത്യയിലെ പരി വർത്തനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന കടപ്പത്രങ്ങൾക്ക് സമാനമാണ്.

8.6 ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ തെരഞ്ഞെ ടുക്കലിനെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടക ങ്ങൾ [Factors Affecting the Choice of the Source of Funds]

ബിസിനസിന്റെ സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങൾ ദീർഘകാലം, ഹ്രസ്വകാലം, സ്ഥിരമായവ, വ്യതിയാനമുള്ളവ എന്നിങ്ങനെ പലതരത്തിലു ണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, ധനസമാഹരണത്തിനായി ബിസിനസ്സ് വിവിധ സ്രോതസ്സുകളെ ആശ്രയി ക്കുന്നു. ഹ്രസ്വകാല വായ്പകൾ എടുക്കുന്ന തിലൂടെ അനാവശ്യ മൂലധന സൂക്ഷിപ്പ് ഒഴി വാക്കി മൂലധന ചെലവ് കുറയ്ക്കാൻ സാധി ക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാൽത്തന്നെയും ദീർഘകാല ധനം പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും അത്യാവ ശ്യവുമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ കോർപ്പറേറ്റ് മേഖലയിലേക്ക് ധനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിൽ സാ ധാരണ ഓഹരികൾക്ക് വലിയ പങ്കാണുള്ളത്.

ഒരു മൂലധന സ്രോതസ്സും പോരായ്മകളിൽ നിന്ന് മുക്തമല്ല എന്നതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്രോതസ്സിനെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നതിന് പകരം വിവിധ സ്രോതസ്സുകളെ മിശ്രണം ചെയ്ത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും അഭികാമ്യം. ഇത്തരത്തിൽ സ്രോതസ്സുകളുടെ സമ്മിശ്രണം തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ വിവിധ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട്, ബിസിനസ്സുകൾക്ക് ഇതൊരു സങ്കീർണ്ണമായ തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയ ആയിത്തീരുന്നു. ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ സമ്മിശ്രണം തിരഞ്ഞെ ടുക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കേണ്ട ഘടകങ്ങൾ താഴെ ചുരുക്കി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. ചെലവ് (Cost): മൂലധനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ധനസമാഹരണ ചെലവ്, ധന ഉപയോഗ ചെല വ് എന്നീ രണ്ട് തരം ചെലവുകളുണ്ട്. ഒരു സ്ഥാ പനത്തിന്റെ മൂലധന സ്രോതസ്സുകൾ തീരുമാ നിക്കുമ്പോൾ ഈ രണ്ട് തരം ചെലവുകളും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

2. സാമ്പത്തിക ദൃഢതയും പ്രവർത്തന സ്ഥിരതയും (Financial strength and stability of operation): ധന സ്രോതസ്സുകൾ തിരഞ്ഞെ ടുക്കുന്നതിൽ ആ ബിസിനസിന്റെ സാമ്പ ത്തിക ഭദ്രത ഒരു സുപ്രധാന ഘടകമാണ്. വിവിധ ധന സ്രോതസ്സുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കു മ്പോൾ, കടം വാങ്ങുന്ന തുകയും അതിന്റെ പലിശയും യഥാസമയത്ത് തിരിച്ചു നൽകാനു ള്ള സാമ്പത്തിക ഭദ്രത ഉണ്ടോ എന്ന് പരിശോ ധിക്കേണ്ടതാണ്. ബിസിനസിന്റെ വാർഷിക ലാഭം അസ്ഥിരമാണെങ്കിൽ, സ്ഥിരമായ പലി ശ ബാധ്യതയുള്ള ധന സ്രോതസ്സുകളായ മുൻ ഗണനാ ഓഹരികൾ, കടപ്പത്രങ്ങൾ എന്നീ സ്രോതസ്സുകൾ കരുതലോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കേ ണ്ടതാണ്. അല്ലാത്ത പക്ഷം, ലാഭം കുറഞ്ഞ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ബിസിനസിന് അമിത സാമ്പത്തിക ഭാരം ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട്.

3. ബിസിനസിന്റെ തരവും നിയമപരമായ സ്ഥിതിയും (Form of organization and legal status):

ബിസിനസ്സ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ തരവും നിയമപരമായ സ്ഥിതിയും ഒരു ബിസിനസിന്റെ ധന സമാഹരണ സ്രോതസ്സുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെ സ്വാധീനിക്കുന്ന പ്രധാന ഘടകമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, സാധാരണ ഓഹരികൾ ഉപയോഗിച്ച് കമ്പനികൾ ധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതു പോലെ, പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഓഹരികളിലൂടെ ധനസമാഹരണം സാധ്യമല്ല.

4. ധനത്തിന്റെ ആവശ്യവും കാലയളവും (Purpose and time period):

ധനസമാഹരണ സ്രോതസ്സുകൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുമ്പോൾ ധന ഉപയോഗത്തിന്റെ കാലയളവ് കൂടി പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. ഉദാഹരണമായി, ഹ്രസ്വകാല ധന ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പലിശ നിരക്ക് കുറഞ്ഞ ധനസ്രോതസ്സുകളായ വ്യാപാര കടം, വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ മുതലായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ദീർഘകാല ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഓഹരികൾ, കടപ്പത്രങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഉചിതമായ ധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ. അതുപോലെ തന്നെ ധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയ്ക്കനുസരിച്ചാണ് ധന സ്രോതസ്സുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. ഉദാഹരണമായി, ദീർഘകാല അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബിസിനസ്സ് വിപുലീകരണത്തിനാവശ്യമായ ധനം സമാഹരിക്കുന്നതിന്, ചെറിയ കാലയളവിൽ തന്നെ തിരിച്ച് നൽകേണ്ട തരത്തിലുള്ള ബാങ്ക് ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ് പോലുള്ള ധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് അഭികാമ്യമല്ല.

5. നഷ്ടസാധ്യത (Risk profile):

ധനം സമാഹരിക്കുമ്പോൾ ഓരോ ധനസ്രോതസ്സുകളുടേയും നഷ്ടസാധ്യത കൂടി വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ബിസിനസിന് ലാഭമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ലാഭ വിഹിതം നൽകുന്നത് കൊണ്ടും ബിസിനസ്സ് പിരിച്ച് വിടുമ്പോൾ മാത്രം മൂലധനം തിരിച്ച് നൽകിയാൽ മതി എന്നതിനാലും സാധാരണ ഓഹരികൾക്ക് നഷ്ടസാധ്യത വളരെ കുറവാണ്. എന്നാൽ, വായ്പകളുടെ തിരിച്ചടവിനും പലിശ കൊടുക്കുന്നതിനും നിശ്ചിത കാലയളവുകളുണ്ട്. ബിസിനസിന് ലാഭമായാലും നഷ്ടമായാലും വായ്പകളുടെ പലിശ നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

6. നിയന്ത്രണം (Control):

ചില ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളുടെ നിയന്ത്രണാധികാരത്തിൽ കുറവുണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. സാധാരണ ഓഹരികൾ ഇറക്കുന്നത് മൂലം നിലവിലുള്ള ഓഹരി ഉടമകളുടെ നിയന്ത്രണാധികാരം കുറയുന്നു. വായ്പകൾ നൽകുമ്പോൾ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ വായ്പ എടുക്കുന്ന ബിസിനസ്സ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ആസ്തികളുടെ മേൽ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുകയോ വായ്പാ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില നിയന്ത്രണവ്യവസ്ഥകൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യാനിടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ധനം സമാഹരിക്കുമ്പോൾ ബിസിനസിന്റെ ഉടമകൾ അവരുടെ നിയന്ത്രണാധികാരം എത്രമാത്രം പങ്ക് വെക്കാൻ തയ്യാറാണ് എന്ന വസ്തുത കൂടി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

7. വായ്പാശേഷിയുടെ മേലുള്ള സ്വാധീനം (Effect on creditworthiness):

ചില ധന സ്രോതസ്സുകളെ മാത്രം ആശ്രയി

ക്കുന്നത് ഒരു ബിസിനസിന്റെ വായ്പാ ശേഷിയെ ബാധിക്കാനിടയുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഈട് കടപ്പത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ധനം സമാഹരിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഈടില്ലാത്ത കടപ്പത്ര ഉടമകളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുകയും ഭാവിയിൽ വായ്പ നൽകുന്നതിന് ഈടില്ലാത്ത കടപ്പത്ര ഉടമകളുടെ താൽപ്പര്യം കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

8. വഴക്കവും എളുപ്പവും (Flexibility and Ease):

ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ വഴക്കവും സമാഹരണത്തിനുള്ള എളുപ്പവും ധന സ്രോതസ്സുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെ സ്വാധീനിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഘടകമാണ്. മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ധനം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സമാഹരിക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ തന്നെ, അധികരിച്ച നിബന്ധനകളും വിശദമായ അന്വേഷണങ്ങളും വിവിധ പ്രമാണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കലും ആവശ്യമായ ബാങ്ക് വായ്പകൾക്ക് ബിസിനസ്സ് സ്ഥാപനങ്ങൾ മുൻഗണന നൽകാറില്ല.

9. നികുതി നേട്ടം (Tax benefits):

വിവിധ ധന സ്രോതസ്സുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലൂടെയുള്ള നികുതി നേട്ടങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിച്ചു കൊണ്ടാണ് സ്രോതസ്സുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. ഉദാഹരണത്തിന്, നികുതി കണക്കാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ലാഭം കണ്ടെത്തുന്നതിന് വായ്പകളുടേയും കടപ്പത്രങ്ങളുടേയും പലിശ കുറവ് ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്നതിനാൽ ബിസിനസിന്റെ ലാഭം കുറയുകയും അതിനാൽ നികുതി ഭാരം കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ ഓഹരികളുടേയും മുൻഗണനാ ഓഹരികളുടേയും ലാഭവിഹിതം ഇത്തരത്തിൽ കുറവ് ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കാത്തതിനാൽ ബിസിനസിന് നികുതി നേട്ടം ലഭിക്കുന്നില്ല.അതുകൊണ്ട്, ലാഭനേട്ടം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ബിസിനസ്സ് സ്ഥാപനങ്ങൾ വായ്പകളിലൂടെയും കടപ്പത്രങ്ങളിലൂടെയും ധനം സമാഹരിക്കുന്നതിനാണ് മുൻഗണന നൽകുന്നത്.

പ്രധാന പദങ്ങൾ

ധനം	വോട്ടവകാശം
ഉടമസ്ഥതാ മൂലധനം	സ്ഥിര ഈടുള്ള ധനം
സ്ഥിര മൂലധനം	കിട്ടാനുള്ള പണം
പ്രവർത്തന മൂലധനം	ബില്ലുകളുടെ ഡിസ്കൗണ്ടിംഗ്
വായ്പാമൂലധനം	കടം പിരിച്ചെടുക്കൽ സേവനം
ഹ്രസ്വകാല ധന ഉറവിടം	ആഗോള നിക്ഷേപക പത്രങ്ങൾ
ദീർഘകാല ഉറവിടം	വിദേശ നാണ്യ പരിവർത്തന ബോണ്ടുകൾ
ആസ്തികളിലുള്ള അവകാശം	അമേരിക്കൻ നിക്ഷേപക പത്രങ്ങൾ

സംഗ്രഹം

ബിസിനസ്സ് ധനം : ബിസിനസ്സ് ആരംഭിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്നതിനും ആവശ്യമായ ധനത്തെ ബിസിനസ്സ് ധനം എന്ന് പറയുന്നു. ആവശ്യമായ ധനമില്ലാതെ ഒരു ബിസിനസിനും അതിന്റെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ല. ഒരു ബിസിനസിന് അതിന്റെ സ്ഥിര ആസ്തികൾ വാങ്ങുന്നതിനും (സ്ഥിര മൂലധനം), ദൈനം ദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും, (പ്രവർത്തന മൂലധനം) വിപുലീകരണ പ്രവത്തനങ്ങൾക്കും ധനം ആവശ്യമാണ്.

ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ തരം തിരിക്കൽ : ബിസിനസിന് ധനം ലഭ്യമാകുന്ന സ്രോതസ്സുകളെ മുന്ന് ഘടകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തരം തിരിക്കാം. 1. കാലയളവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (ഹ്രസ്വകാല സ്രോതസ്സ്, മധ്യകാല സ്രോതസ്സ്, ദീർഘകാല സ്രോതസ്സ്), 2. ഉടമസ്ഥതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (ഉടമസ്ഥതാധനം, വായ്പാധനം), 3. ഉറവിടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സുകൾ, ബാഹ്യ സ്രോതസ്സുകൾ)

ദീർഘ-മധ്യ-ഹ്രസ്വകാല ധന സ്രോതസ്സുകൾ : 5 വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ കാലയളവിലേക്ക് ധനം ലഭ്യമാക്കുന്ന സ്രോതസ്സുകളെ ദീർഘകാല സ്രോതസ്സുകൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഒരു വർഷത്തിൽ കൂടുതലും 5 വർഷത്തിൽ താഴെയുമുള്ള കാലയളവിലേക്ക് ധനം ലഭ്യമാക്കുന്ന സ്രോതസ്സുകളെ മധ്യകാല സ്രോതസ്സുകളെന്നും, ഒരു വർഷത്തിൽ കുറഞ്ഞ കാലയളവിലേക്ക് ധനം ലഭ്യമാക്കുന്ന സ്രോതസ്സുകളെ ഹ്രസ്വകാല സ്രോതസ്സുകളെന്നും വിളിക്കുന്നു.

ഉടമസ്ഥതാധനവും വായ്പാ ധനവും : ഒരു ബിസിനസിൽ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥർ നിക്ഷേപിക്കുന്ന ധനത്തെ ഉടമസ്ഥതാധനം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ബാങ്ക് വായ്പകളിലൂടെയോ വ്യക്തികളിൽ നിന്നോ മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നോ കടം വാങ്ങുന്നതിലൂടെയോ ബിസിനസ്സ് സമാഹരിക്കുന്ന ധനമാണ് വായ്പാധനം.

ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സുകളും ബാഹ്യ സ്രോതസ്സുകളും : കൈവശ ലാഭത്തിലൂടെയും മറ്റും ബിസിനസ്സ് ആന്തരികമായി തന്നെ ധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗ്ഗമാണ് ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സുകൾ. എന്നാൽ ബിസിനസിന് പുറത്തുള്ള ഉൽപ്പന്ന വിതരണക്കാരിൽ നിന്നോ വായ്പാ ദാതാക്കളിൽ നിന്നോ നിക്ഷേപകരിൽ നിന്നോ ആണ് ധനം സമാഹരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനെ ബാഹ്യ ഉറവിടങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ബിസിനസ്സ് ധനത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങൾ : കൈവശ ലാഭം, വ്യാപാര കടം, പാട്ടക്കരാർ, ഫാക്ടറിംഗ്, പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾ, വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ, ഓഹരികൾ, കടപ്പത്രങ്ങൾ, വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വായ്പകൾ, അന്തർദേശീയ സ്രോതസ്സുകൾ എന്നിവയാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട ധന സ്രോതസ്സുകൾ.

കൈവശ ലാഭം : കമ്പനിയുടെ ലാഭത്തിൽ നിന്ന് ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് ലാഭവിഹിതമായി നൽകാതെ മാറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്ന തുകയാണ് കൈവശലാഭം. കൈവശലാഭത്തിന്റെ തുക കമ്പനിയുടെ ലാഭവിഹിത നയത്തിന് അനുസരിച്ചാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത്. ഈ ധനം സാധാരണയായി കമ്പനിയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

വ്യാപാര കടം : ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ, സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും വാങ്ങുന്നതിന്, മറ്റൊരാൾക്ക് കടം അനുവദിച്ച് നൽകുന്നതാണ് വ്യാപാര കടം. വ്യാപാര കടത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ ഓരോ വ്യവസായങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ഇൻവോയ്സിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.

പുതിയ ബിസിനസ്സുകൾക്കും ചെറുകിട ബിസിനസ്സുകൾക്കും മറ്റ് സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് ധനം സമാഹരിക്കുന്നതിന് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സാധാരണയായി വ്യാപാര കടത്തെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്.

ഫാക്ടറിംഗ് : സമീപ കാലത്ത് ഉപയോഗിച്ച് വരുന്ന ഒരു ഹ്രസ്വകാല ധന സ്രോതസ്സാണ് ഫാക്ടറിംഗ്. ഈ സാമ്പത്തിക സേവനപ്രകാരം ഫാക്ടർ ഒരു ബിസിനസിന്റെ ഡെബ്റ്റേഴ്സിൽ നിന്ന് തുക പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുകയും ബിസിനസിന് കിട്ടാക്കടം മൂലമുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടസാധ്യതയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. വസൂലധികാരമുള്ള ഫാക്ടറിംഗ്, വസൂലധികാരമില്ലാത്ത ഫാക്ടറിംഗ് എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് തരം ഫാക്ടറിംഗ് നിലവിലുണ്ട്.

പാട്ടക്കരാർ : ഈ കരാർ പ്രകാരം ഒരു ആസ്തിയുടെ ഉടമ (ലെസ്സർ) ഒരു നിശ്ചിത കരാർ തുകയ്ക്ക് മറ്റൊരാൾക്ക് (ലെസ്സി) പ്രസ്തുത ആസ്തി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവകാശം നൽകുന്നു. ആസ്തികൾ പാട്ടം നൽകുന്നതിന് പകരമായി ലെസ്സർ ഈടാകുന്ന തുകയെ പാട്ടവാടക (ലീസ് റെന്റ്) എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ : പൊതുജനങ്ങളുടെ സഞ്ചിതധനം കമ്പനികളിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിന് പൊതുജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതിലൂടെ കമ്പനികൾക്ക് ധനം സമാഹരിക്കാൻ കഴിയും. ദീർഘകാല ധന ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഹ്രസ്വകാല ധന ആവശ്യങ്ങൾക്കും പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇത്തരം നിക്ഷേപങ്ങളുടെ പലിശ നിരക്ക് സാധാരണ ബാങ്ക് നിക്ഷേപങ്ങളുടെ പലിശ നിരക്കിനേക്കാൾ കൂടുതലായിരിക്കും.

വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ : ഹ്രസ്വകാല ധനം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബിസിനസ്സ് പുറത്തിറക്കുന്ന ഈടില്ലാത്ത വാഗ്ദത്ത പത്രങ്ങളെയാണ് വാണിജ്യ പത്രങ്ങളെന്ന് പറയുന്നത്. വാണിജ്യ പത്രങ്ങളുടെ കാലാവധി സാധാരണയായി 90 മുതൽ 364 ദിവസം വരെ ആയിരിക്കും.

ഈട് നൽകാത്ത വായ്പാ മാർഗ്ഗമായതിനാൽ, നല്ല വായ്പാശേഷി ഉള്ള ബിസിനസ്സുകൾക്ക് മാത്രമേ വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ ധന സ്രോതസ്സായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഇന്ത്യയിൽ വാണിജ്യ പത്രങ്ങളുടെ ഇടപാടുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഭാരതീയ റിസർവ് ബാങ്ക് ആണ്.

സാധാരണ ഓഹരികൾ : സാധാരണ ഓഹരികൾ കമ്പനികളുടെ ഉടമസ്ഥതാ മൂലധനം സമാഹരിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഓരോ വർഷത്തേയും ലാഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലാഭവിഹിതം കണക്കാക്കുന്നതിനാൽ ഇത്തരം ഓഹരികളുടെ ഉടമകൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ലാഭവിഹിതം സ്ഥിരമായിരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഓഹരി ഉടമകളെ കമ്പനിയുടെ നഷ്ടസാധ്യതാവാഹകർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൂടുതൽ ലാഭമുണ്ടാകുന്ന വർഷങ്ങളിൽ ഇവർക്ക് കൂടുതൽ നേട്ടമുണ്ടാകുന്നു. വോട്ടിംഗ് അവകാശമുള്ളതിനാൽ ഇത്തരം ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് കമ്പനിയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയുന്നു.

മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ : ലാഭവിഹിതം ലഭിക്കുന്നതിനും മൂലധന തുക തിരിച്ച് ലഭിക്കുന്നതിലും സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളേക്കാൾ മുൻഗണന ലഭിക്കുന്ന ഓഹരികളാണ് മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ. അമിത നഷ്ടസാധ്യത ഏറ്റെടുക്കാൻ താൽപര്യമില്ലാത്തവരും സ്ഥിര ലാഭവിഹിതം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരുമായ നിക്ഷേപകരാണ് സാധാരണയായി ഇത്തരം ഓഹരികൾ വാങ്ങുന്നത്. ഒരു കമ്പനിക്ക് വിവിധ തരത്തിലുള്ള മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ ഇറക്കാവുന്നതാണ്.

കടപ്പത്രങ്ങൾ : കടപ്പത്രം കമ്പനിയുടെ വായ്പാ മൂലധനമാണ്. കടപ്പത്ര ഉടമകൾ കമ്പനിയുടെ ക്രെഡിറ്റേഴ്സ് ആണ്. ഇവയുടെ പലിശ നിശ്ചിത നിരക്കിലുള്ളതായിരിക്കും. വിൽപന വരുമാനത്തിലും ലാഭത്തിലും സ്ഥിരതയുള്ള കമ്പനികൾക്ക് ധനസമാഹരണത്തിനുള്ള അനുയോജ്യമായ സ്രോതസ്സാണ് കടപ്പത്രങ്ങൾ.

വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ : വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള ബിസിനസ്സുകൾക്ക് ആവശ്യമായ ഹ്രസ്വ-മധ്യകാല വായ്പകൾ ലഭ്യമാക്കുന്നു. വായ്പാ തുക മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചോ തവണകളായോ തിരിച്ചടയ്ക്കാവുന്നതാണ്. സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പലിശ നിരക്ക്, വായ്പ എടുക്കുന്നതിന്റെ സ്വഭാവം മുതലായ ഘടകങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണ് ബാങ്ക് വായ്പകൾക്ക് പലിശ ഈടാക്കുന്നത്.

ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ : കമ്പനികൾക്ക് ധനസഹായം നൽകുന്നതിനായി കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ രാജ്യവ്യാപകമായി ധാരാളം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ വികസന ബാങ്കുകൾ എന്നും വിളിക്കുന്നു. വിപുലീകരണം, പുനഃസംഘടന, ആധുനികവൽക്കരണം എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ തുക ആവശ്യമായി വരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ബിസിനസുകൾക്ക് അനുയോജ്യമായ ധന സ്രോതസ്സാണ് ഇത്തരം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ.

അന്തർ ദേശീയ ധനമാർഗ്ഗങ്ങൾ : ഉദാരവൽക്കരണത്തിന്റേയും ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റേയും വരവോടു കൂടി ഇന്ത്യൻ കമ്പനികൾ ധനസമാഹരണത്തിന് വേണ്ടി അന്തർദേശീയ ധന വിപണിയെ ആശ്രയിച്ച് തുടങ്ങി. വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നുള്ള വിദേശ നാണ്യ വായ്പകൾ, വികസന ബാങ്കുകളും അന്തർദേശീയ ഏജൻസികളും നൽകുന്ന ധനസഹായങ്ങൾ, അന്തർദേശീയ മൂലധന വിപണിയിൽ ഇറക്കുന്ന ധനകാര്യ പ്രമാണങ്ങൾ (ജി.ഡി.ആർ, എ.ഡി.ആർ) എന്നിവയാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട അന്തർദേശീയ ധനസമാഹരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

മൂലധന സ്രോതസ്സുകളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ : മൂലധന രൂപീകരണത്തിനുള്ള ചിലവ്, ബിസിനസിന്റെ സാമ്പത്തിക ദൃഢത, നഷ്ടസാധ്യത, നികുതി നേട്ടം, എന്നിങ്ങനെ വിവിധ ഘടകങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അനുയോജ്യമായ ധന സ്രോതസ്സുകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്.

പരിശീലന ചോദ്യങ്ങൾ

ശരിയുത്തരം തിരഞ്ഞെടുത്തെഴുതുക.

1. സാധാരണ ഓഹരി ഉടമകളെ കമ്പനിയുടെ..എന്ന് വിളിക്കുന്നു.
   (a) കമ്പനിയുടെ ഉടമസ്ഥർ (b) കമ്പനിയുടെ പങ്കാളികൾ
   (c) കമ്പനിയുടെ ഭാരവാഹികൾ (d) കമ്പനിയുടെ രക്ഷകർത്താവ്

2. "റഡീമബിൾ"(തിരിച്ച് കൊടുക്കുന്നത്) എന്ന പദം താഴെ തന്നിരിക്കുന്നവയിൽ ഏതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്?
   (a) മുൻഗണനാ ഓഹരികൾ (b) വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ
   (c) സാധാരണ ഓഹരികൾ (d) പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾ

3. താഴെ തന്നിരിക്കുന്നവയിൽ ഹ്രസ്വകാല ആസ്തികൾ വാങ്ങുന്നതിനാവശ്യമായ ധനം ഏത്?
   (a) സ്ഥിര മൂലധനം (b) കൈവശ ലാഭം
   (c) പ്രവർത്തന മൂലധനം (d) പാട്ടക്കരാർ വ്യവസ്ഥയിലുള്ള ധനം

4. എ.ഡി. ആർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് ....രാജ്യത്താണ്.
   (a) കനഡ (b) ചൈന
   (c) ഇന്ത്യ (d)അമേരിക്കൻ ഐക്യ നാടുകൾ

5. പൊതു നിക്ഷേപങ്ങൾ.................ൽ നിന്ന് നേരിട്ട് സ്വീകരിക്കുന്ന നിക്ഷേപമാണ്.
   (a) പൊതുജനങ്ങൾ (b) ഡയറക്ടർമാർ
   (c) ഓഡിറ്റർമാർ (d) ഉടമസ്ഥർ

6. പാട്ടക്കരാർ പ്രകാരം ലെസ്സിക്ക്.. അവകാശം ലഭിക്കുന്നു.
   (a) ലെസ്സറുടെ ലാഭത്തിന്റെ ഒരു വിഹിതം
   (b) ബിസിനസിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം
   (c) നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് ആസ്തികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം
   (d) ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം

7. കടപ്പത്രങ്ങൾ.........നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.
   (a) കമ്പനികളുടെ സ്ഥിര മൂലധനം (b) കമ്പനികളുടെ സ്ഥായിയായ മൂലധനം
   (c) കമ്പനികളുടെ വ്യതിചലിക്കുന്ന മൂലധനം (d) കമ്പനിയുടെ വായ്പാ മൂലധനം.

8. ഫാക്ടറിംഗ് കരാർ പ്രകാരം, ഫാക്ടർ..........
   (a) സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിച്ച് നൽകുന്നു.
   (b) കരാറിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർക്കു വേണ്ടി പണം നൽകുന്നു.
   (c) കരാറിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുടെ ഡെബ്റ്റേഴ്സിൽ നിന്ന് പണം പിരിച്ചെടുക്കുന്നു.
   (d) ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാൻ സഹായിക്കുന്നു.

9. വാണിജ്യപത്രങ്ങളുടെ കാലയളവ്.............ആണ്.
   (a) 20 മുതൽ 40 ദിവസങ്ങൾ (b) 60 മുതൽ 90 ദിവസങ്ങൾ
   (c) 120 മുതൽ 365 ദിവസങ്ങൾ (d) 90 മുതൽ 364 ദിവസങ്ങൾ

10. മൂലധനത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര ഉറവിടമെന്നത്..............
   (a) ഉൽപ്പന്ന വിതരണക്കാർ പോലെയുള്ള ബിസിനസിന്റെ ബാഹ്യമായ ആൾക്കാർ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.
   (b) വാണിജ്യ ബാങ്കുകളിൽ നിന്ന് വായ്പ എടുക്കുന്നതാണ്.
   (c) ഓഹരികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണ്.
   (d) ബിസിനസിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് തന്നെ ആർജ്ജിക്കുന്നതാണ്.

ഹ്രസ്വോത്തര ചോദ്യങ്ങൾ

1. ബിസിനസ്സ് ധനം എന്നാൽ എന്താണ്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ബിസിനസിന് ധനം ആവശ്യമായി വരുന്നത്? വിശദമാക്കുക.
2. ദീർഘകാല ധനത്തിന്റേയും ഹ്രസ്വകാല ധനത്തിന്റേയും സ്രോതസ്സുകൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് എഴുതുക.
3. ആഭ്യന്തര സ്രോതസ്സുകളിലൂടെയും ബാഹ്യസ്രോതസ്സുകളിലൂടെയും ധനം സമാഹരിക്കുന്നതിന്റെ വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന് വിശദമാക്കുക.
4. മുൻഗണനാ ഓഹരി ഉടമകൾക്കുള്ള മുൻഗണനകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് വിശദീകരിക്കുക
5. ഏതെങ്കിലും മൂന്ന് വിദഗ്ദ്ധ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പേരെഴുതുക. അവയുടെ ധർമ്മങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക.
6. ജി.ഡി.ആറും എ.ഡി.ആറും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്താണെന്ന് വിവരിക്കുക.

ദീർഘോത്തര ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഒരു ബിസിനസിന്റെ ഹ്രസ്വകാല ധന സ്രോതസ്സുകളായ വ്യാപാര കടം, ബാങ്ക് വായ്പ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക.
2. ഒരു വൻകിട വ്യവസായ സംരംഭത്തിന് അതിന്റെ ആധുനികവൽക്കരണത്തിനും വിപുലീകരണത്തിനും ആവശ്യമായ മൂലധനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ സ്രോതസ്സുകളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക.
3. സാധാരണ ഓഹരികളേക്കാൾ കടപ്പത്രങ്ങൾക്കുള്ള നേട്ടങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
4. പൊതുനിക്ഷേപങ്ങൾ, കൈവശ ലാഭം എന്നീ ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ ഗുണങ്ങളും പോരായ്മകളും പ്രസ്താവിക്കുക.
5. അന്തർദേശീയ ധനസമാഹരണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിശദമാക്കുക.
6. വാണിജ്യ പത്രങ്ങൾ എന്നാൽ എന്ത്? ഇതിന്റെ ഗുണങ്ങളും പോരായ്മകളും എന്തെല്ലാം?

പ്രോജക്ട്/അസൈൻമെന്റ്

1. സമീപ കാലങ്ങളിൽ കടപ്പത്രങ്ങൾ പുറത്തിറക്കിയിട്ടുള്ള കമ്പനികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക. കടപ്പത്രങ്ങളെ കൂടുതൽ ജനസമ്മതിയുള്ളതാക്കുന്നതിന് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുക.
2. ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അടുത്തകാലത്തായി പ്രാധാന്യം കൂടി വരുന്നുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇന്ത്യയിൽ കമ്പനികൾക്ക് ധനസഹായം നൽകുന്ന ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കുക.
3. പാഠഭാഗത്ത് വിവരിച്ച വിവിധ ധന സ്രോതസ്സുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, റസ്റ്റോറന്റ് ഉടമയുടെ ധനആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് യോജിച്ച ധന സ്രോതസ്സുകൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുക.
4. വിവിധ ധന സ്രോതസ്സുകളെ താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ചാർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.